



ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิไลวรรณ พ่วงทอง

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์



THE EFFECTIVENESS OF COMMUNITY DEVELOPMENT TUBTAI
SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION HUAHIN DISTRICT,
PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE

Vilaiwan Pungtong

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิไลวรรณ พ่วงทอง

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์



THE EFFECTIVENESS OF COMMUNITY DEVELOPMENT TUBTAI
SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION HUAHIN DISTRICT,
PRACHUAP KHIRI KHAN PROVINCE

Vilaiwan Pungtong

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2016

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin



Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title The Dffectiveness of Community Development Tabtai
Sub-district Administration Organization Huahin District,
Prachuap Khiri Khan Province

Researcher Mrs. Vilaiwan Pungtong

Major Innovative Public Administration and Management

Advisor Asst.Prof.Col. Vorasit Chareonput,Ph.D

Rajamangala University of Technology Rattanakosin Approved this Independent
Study in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Public
Administration

..... Director of College of Innovation
(Mr. Rapee Moungnont) Management

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Hhakuan Choopen, Ph.D.)

..... Member
(Assoc. Prof.Pensri Chiritung,Ph.D.)

..... Member
(Asst.Prof.Col. Vorasit Chareonput,Ph.D.)

ชื่อการศึกษาอิสระ	ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอกำแพงหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย	นางสาววิไลวรรณ พ่วงทอง
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุทธ
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอกำแพงหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำนวน 387 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้มีการพัฒนาชุมชนด้านสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน 2) ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้านต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ, การพัฒนาชุมชน

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title The Effectiveness of Community Development Tubtai Sub-district Administration Organization Huahin District, Prachuap Khiri Khan Province

Researcher Mrs. Vilaiwan Pungtong

Degree Sought Master of Public Administration

Advisor Asst.Prof.Col. Vorasit Chareonput,Ph.D

Academic Year 2016

Abstract

This research aimed to (1) study the effectiveness of community development by Tubtai Sub-district Administration Organization, 2) compare the effectiveness of community by means of demographic factors; Sex, Age, Educational levels, monthly income, village commissioner duration.

This was survey quantitative approach, population were resident of TabTai Administration Organization. Sample sired was calculation by Yamane. Concepts at numbers of 387 persons. Accidental and stratified sampling mean were used for sampling. Questionnaire were data gathering tool. Descriptive statistics were percentages, means, standard duration. Inferential statistics were T-Test and One way ANOVA.

The research foud that 1) Tubtai Sub-district Administration Organization was effective in sanitary development, infrastructure development, socio-economic development, 2) demographic factors did not affect the opinion of people towards the effectiveness of community development.

Keywords : Effectiveness, Community Development

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุ่ม อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จสมบูรณ์อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความเอาใจใส่ และขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.ทศวรรษ ม่วงนนท์ ประธานกรรมการสอบ การศึกษาอิสระ ที่ให้คำแนะนำข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.เพ็ญศรี ชูเพ็ญ ที่สละเวลารับเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสอบการศึกษาอิสระและให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณชุมพล ดากล่อม ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ คุณสุรียา ดอกจันทร์ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ และคุณอรนุช ชุนประเสริฐ นักพัฒนาชุมชน ชำนาญการ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ตลอดจนครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ในการนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ในองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ที่ให้กำลังใจและแนะนำผู้วิจัยให้ทำการค้นคว้าอิสระสำเร็จ สมความมุ่งหมาย ตลอดจนขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาขาวิชาความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัย รวมถึงเพื่อนๆ ที่ร่วมศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต ทุกท่าน การค้นคว้าอิสระนี้ ถึงแม้จะมีชื่อผู้วิจัยเพียงคนเดียว แต่ผู้อยู่เบื้องหลังในการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการแก้ไข เนื้อหาที่เกี่ยวข้องจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีที่มีส่วนช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในด้านที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

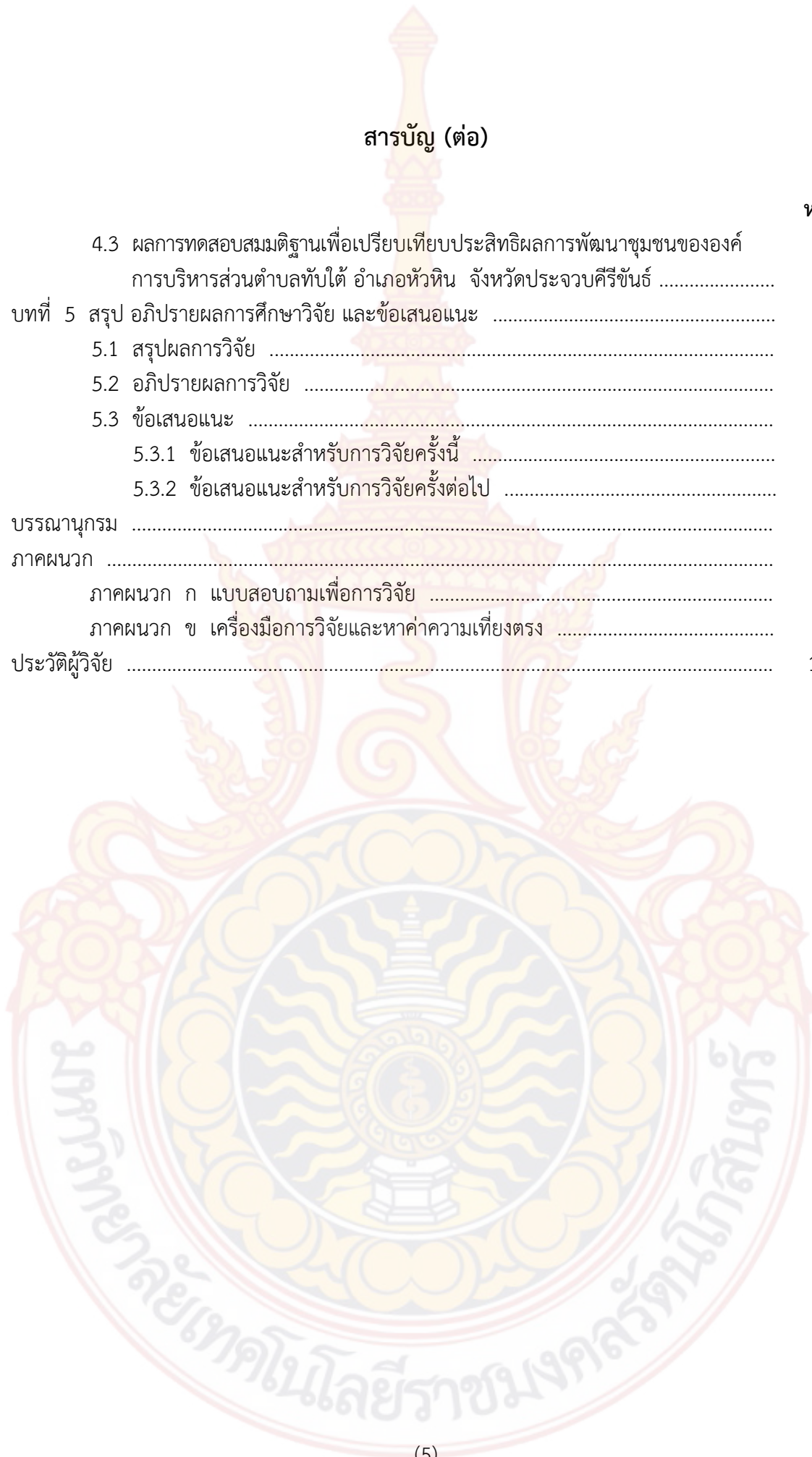
วิไลวรรณ พ่วงทอง
มกราคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.5 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน	7
2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผล.....	16
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล	24
2.4 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	31
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	46
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	47
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	47
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	52
4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	53
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์ การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	59
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	69
5.1 สรุปผลการวิจัย	69
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	72
5.3 ข้อเสนอแนะ	75
5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้	75
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	76
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	80
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	81
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัยและหาค่าความเที่ยงตรง	86
ประวัติผู้วิจัย	100



สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปี 2557.....	3
2.1 ที่มาของแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน.....	16
2.2 แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล.....	24
2.3 แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น.....	30
2.4 จำนวนหมู่บ้านในเขตพื้นที่.....	33
2.5 ผลงานวิจัยและข้อค้นพบทางการวิจัยของนักวิชาการ.....	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	53
4.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้.....	55
4.3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน.....	56
4.4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน.....	57
4.5 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ.....	58
4.6 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านสาธารณสุข.....	59
4.7 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพศกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลทับใต้.....	60
4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลทับใต้โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	61
4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	62
4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	63
4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	64
4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลทับใต้ รายด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	65
4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การ บริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาการเป็น กรรมการหมู่บ้าน.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.14	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการพัฒนา ชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคล	67
4.15	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการพัฒนา ชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	68
ตารางผนวก		
ก.1	แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	84
ข.1	ค่าความเชื่อมั่น Reliability	87



สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	34
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	46
ภาพผนวก	
ข.1 การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	88



บทที่ 1 บทนำ

1.1ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งเป็นเขตชนบท อันเป็นพื้นส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ปัญหา และการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้บริหารจัดการกันเอง เพราะประชาชน ในพื้นที่มีความเข้าใจในปัญหาของท้องถิ่นของตนเองดี เมื่อเป็นเช่นนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในตำบล มีอำนาจในการบริหารองค์การด้วยตนเอง จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด (ศุภชัย ยาวะประภาษ, 2550, หน้า 3)

การบริหารในรูปแบบการ “องค์การบริหารส่วนตำบล” ที่รับถ่ายโอนภารกิจต่างๆ มาจึงเป็นการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นให้ถึงมือประชาชนในตำบล หมู่บ้านและชนบทที่ห่างไกลซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมีอิสระในการบริหารงานและเมื่อพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริหารสาธารณะให้แก่ชุมชนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้เพิ่มมากขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีภารกิจบทบาท อำนาจหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนในเขตรับผิดชอบเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังที่ได้กล่าวมาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่และภารกิจมากขึ้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการพัฒนาชุมชน ประชาชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการต่างๆ อาทิเช่น การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชน เช่น ด้านการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำ และด้านสาธารณสุข ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีบทบาทในการบริหารและการจัดทำกาพัฒนาให้แก่ชุมชนได้หรือไม่มากนักน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพหรือขีดสมรรถนะทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังมีขีดความสามารถทางการคลังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะปัญหามากจากหลาย สาเหตุ เช่น มีข้อจำกัดในเรื่องแหล่งรายได้ หรือแม้แต่ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งจะมีรายได้ จำนวนมากแต่มีขีดความสามารถจำกัดในการบริหาร เนื่องด้วยไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเพียงพอ (จรัส สุวรรณมาลา, 2552, หน้า 1-2)

องค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องรับการถ่ายโอนจากภารกิจการพัฒนาชุมชนในท้องถิ่น จากส่วนกลางไปดำเนินการตามพระราชกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ภารกิจที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องรับโอนไปดำเนินการแทน กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีดังนี้

1. ภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย การคมนาคมและการขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การผังเมือง การควบคุมอาคาร

2. ภารกิจด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย การส่งเสริมอาชีพ สวัสดิการสังคม นันทนาการ การศึกษา สาธารณะสุข การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

3. ภารกิจด้านระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ประกอบด้วย การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน การป้องกันและการบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต

4. ภารกิจด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ประกอบด้วย การวางแผนพัฒนาจังหวัด การวางแผนพัฒนาเทคโนโลยี การส่งเสริมการลงทุน การพาณิชยกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

5. ภารกิจด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การคุ้มครองดูแลรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ

6. ภารกิจด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เมื่อเป็นเช่นนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการพัฒนาชุมชนไปปฏิบัติ เพราะถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจ และหน้าที่ที่ได้รับการถ่ายโอนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการถ่ายโอนภารกิจแล้วการถ่ายโอนอำนาจตามพระราชกำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ย่อมไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ

จากสภาพสังคมไทยในปัจจุบันจากปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านแหล่งน้ำ ด้านสาธารณสุขล้วนแต่สร้างความวุ่นวายให้กับสังคมเป็นอย่างมาก ยิ่ง เพราะประชาชนส่วนใหญ่มีปัญหาความยากจนและการว่างงานการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศมีมากขึ้น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันในสังคมมีลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นการพัฒนาชุมชน เป็นกระบวนการที่มุ่งเสริมสร้างความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น โดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนในชุมชนนั้น ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเองเพื่อให้เกิดความเจริญในทุกๆ ด้านทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของประชาชนให้ดำเนินการพัฒนาและแก้ปัญหาของชุมชนได้อย่างยั่งยืน โดยใช้ทรัพยากรในชุมชนที่มีอยู่ให้มากที่สุด ซึ่งในปัจจุบันสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอันเป็นผลเนื่องมาจากการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปในลักษณะการขาดสมดุลของโครงสร้างทางสังคม ซึ่งไม่อาจปรับตัวได้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว การล่มสลายทางวัฒนธรรมของชุมชน การให้ความสำคัญกับค่านิยมที่มุ่งประโยชน์ส่วนตัว

มากกว่าประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงการปรับเปลี่ยนลักษณะวิถีการดำรงชีวิตในชุมชนที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยภายนอกชุมชนมากกว่าปัจจัยภายในชุมชนเช่นที่เคยเป็นมาในอดีต

แต่สภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ถึงแม้ประชาชนจะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการกระจายอำนาจการปกครอง และให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และมีความต้องการที่จะใช้สิทธิในการเลือกผู้บริหารท้องถิ่นก็ตาม แต่การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปิยะนุช เงินคล้าย, 2551, หน้า 249-250)

องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางได้มอบอำนาจการปกครองให้มีอิสระในการบริหารงานในด้านต่างๆ ได้ยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จากสภาตำบลทับใต้ เมื่อปีพุทธศักราช 2538 ได้มีการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แต่เท่าที่ผ่านมาการบริหารงานด้านการพัฒนาชุมชน ตลอดถึงการการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน จากผลการพัฒนาท้องถิ่นในปี 2557 มีการตั้งงบประมาณในการพัฒนาตำบลตามแผน 3 ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ และการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปี 2557 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แผนพัฒนาตำบล		ได้รับจัดสรร	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
1. ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	27	14,980,000	14	12,486,239
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	97	50,140,000	85	12,914,330
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	15	11,400,000	7	1,492,200
4. ด้านการเมือง-การบริหาร	24	14,795,000	13	1,275,422.10
5. ด้านสาธารณสุข	12	4,139,800	8	766,750
รวม	219	108,638,800	148	36,086,959

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ (2557). หน้า 35-36.

จากการบริหารที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ยังมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ขาดความมีประสิทธิภาพในการบริหารด้านต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ และด้านสาธารณสุข เป็นต้น ทำให้ผู้วิจัยต้อง ศึกษาถึงประสิทธิผลของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมถึงเปรียบเทียบประสิทธิผลของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยจำแนกตาม เพศอายุระดับการศึกษาอาชีพรายได้ต่อเดือนและระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษาใน 4 ด้านดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา โดยการทบทวนเอกสาร จาก เอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 4) ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ 4) ด้านสาธารณสุข

1.3.2 ขอบเขตพื้นที่ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำนวน 11,691 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane Taro, 1970,p 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 387 คน

1.3.4 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ตัวแปรต้นที่ศึกษา คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ประกอบด้วยเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

2. ตัวแปรตาม ตัวแปรตามที่ศึกษา คือ ประสิทธิผลในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1) ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ 4) ด้านสาธารณสุข

1.3.5 ขอบเขตระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - เดือนธันวาคม พ.ศ. 2559

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ให้ตรงกันในการศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ผู้วิจัยจึงได้นิยามความหมายของคำต่างๆไว้ดังนี้

การพัฒนาชุมชน หมายถึง การที่คนในชุมชนและสังคมโดยส่วนรวมได้ร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเอง และร่วมกันเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตของตนเองชุมชนสังคมให้ดีขึ้น ตามกระบวนการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านแหล่งน้ำ และด้านสาธารณสุข

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน หมายถึง การดำเนินการพัฒนาชุมชนโดยกระบวนการที่ทำให้ประชาชนและชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านแหล่งน้ำ และด้านสาธารณสุข ไปในทิศทางที่ดีกว่าเดิม

ประสิทธิผลด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน หมายถึง ผลการสร้างเสริมความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนการส่งเสริมคุณภาพชีวิตสวัสดิการและการให้สงเคราะห์แก่ประชาชนการพัฒนาศักยภาพชุมชนและพัฒนาการบริหารงานแบบบูรณาการระหว่างองค์การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การจัดระเบียบสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

ประสิทธิผลด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง ผลการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนน ตรอก ซอย สะพานและท่อระบายน้ำผลการก่อสร้าง ปรับปรุงอาคาร และป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆและผลการปรับปรุง ก่อสร้างสถานที่ออกกำลังกายภายในตำบลทับใต้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

ประสิทธิผลด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ หมายถึง ผลการก่อสร้าง การปรับปรุงฝายต้นน้ำลำธารผลการก่อสร้างปรับปรุงระบบประปา และท่อระบายน้ำและผลการการแก้ปัญหาภัยแล้งขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

ประสิทธิผลด้านสาธารณสุข หมายถึง ผลการพัฒนาส่งเสริมกิจการสาธารณสุขผลการส่งเสริมการกีฬาและออกกำลังกายขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

เพศ หมายถึง เพศชาย และเพศหญิงของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อายุ หมายถึง ระยะเวลา นับตั้งแต่เกิดจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม โดยนับอายุเต็มปี

การศึกษา หมายถึง ระดับวุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดที่ได้รับ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่หรือมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน

รายได้ต่อเดือน หมายถึง สิ่งที่บุคคลแสวงหามาโดยการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ซึ่งคิดเป็นตัวเงินเฉลี่ยต่อเดือน

1.5 สมมติฐานในการวิจัย

1.5.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้แตกต่างกัน

1.5.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้แตกต่างกัน.

1.5.3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้แตกต่างกัน

1.5.4ประชาชนอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้แตกต่างกัน

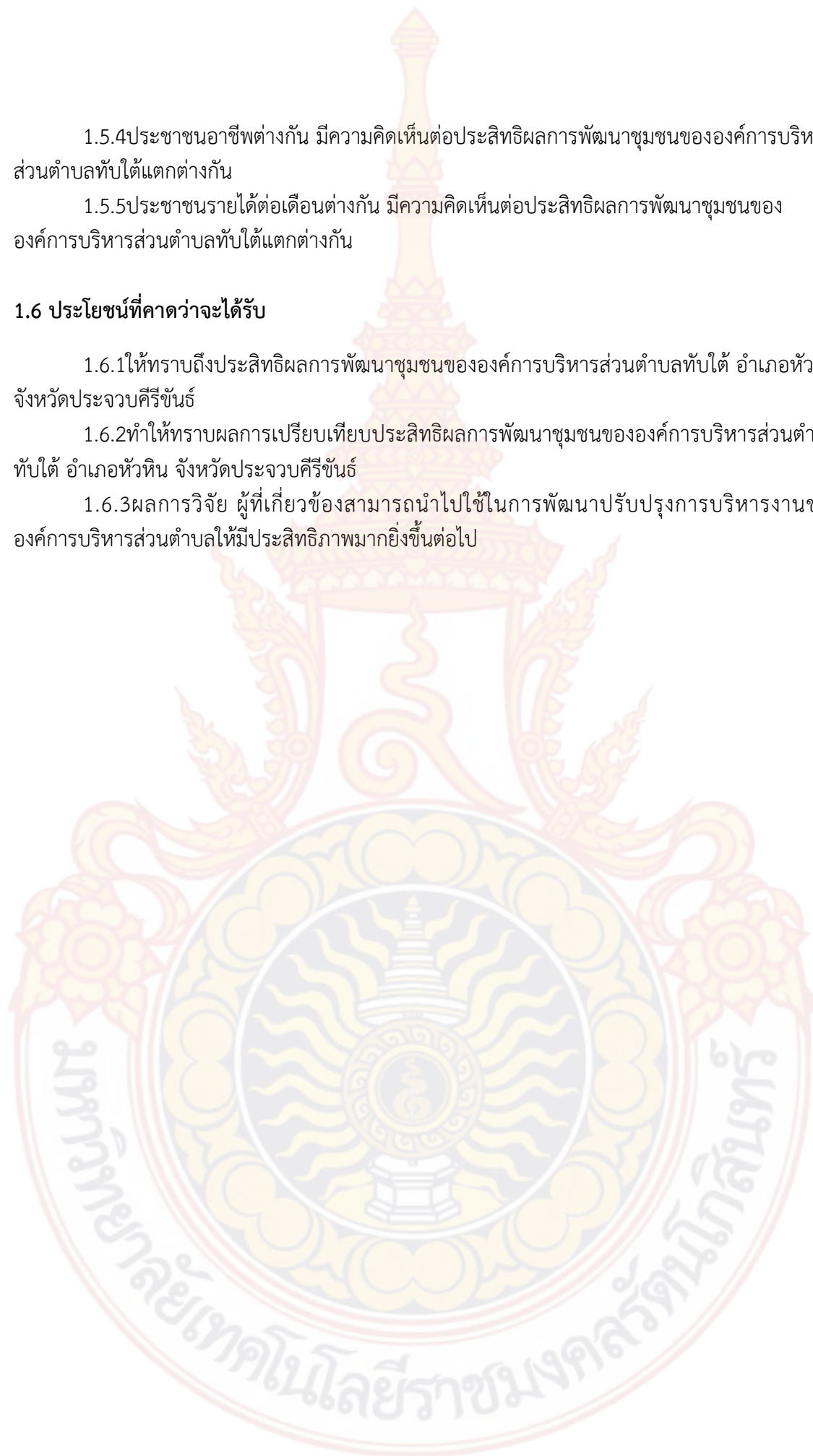
1.5.5ประชาชนรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้แตกต่างกัน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1ให้ทราบถึงประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.6.2ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.6.3ผลการวิจัย ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป



บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากตำรา วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน

แนวคิด และทฤษฎีการพัฒนาชุมชนนั้นมิได้มีผู้ให้ทัศนะไว้หลายท่านมากมายแตกต่างกันซึ่งมีทั้งเนื้อหาสาระและความหมายที่ความคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดสรรผลงานที่เกี่ยวข้องนำเสนอ ดังนี้

2.1.1 ความหมายของการพัฒนาชุมชน

ความหมายของชุมชนและการพัฒนาชุมชน ได้มีนักวิชาการหลายๆ ท่านได้ให้ความหมายไว้มากมาย จึงขอนำมากล่าวไว้ ณ ที่นี้พอสังเขป ดังนี้

กรมการพัฒนาชุมชน(2547, หน้า 12) ให้ความหมายว่า ชุมชนหมายถึง กลุ่มคนที่ความคิดไปในแนวทางเดียวกัน และสามารถรวมกำลังดำเนินเนินงานกิจกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ร่วมกันได้

ดิเรกฤทธิ์ หอรัย(2558, หน้า 47) กล่าวว่า “การพัฒนา หมายถึง กระบวนการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของกลุ่มบุคคลเป้าหมายมุ่งให้เกิดความเสมอภาค และการกระจายอย่างเป็นธรรมทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เกิดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้น้อยที่สุด ทั้งนี้ กระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้สามารถที่จะกำหนดทิศทางของการเปลี่ยนแปลง มีโครงสร้างและระบบที่เหมาะสมตลอดจนการควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงได้อย่างบังเกิดผล

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2551, หน้า 3) ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า การพัฒนาชุมชน คือ การเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของชุมชนจากสภาพที่เป็นอยู่ (สภาพที่ไม่พึงปรารถนาไม่พึงงาม) ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ กล่าวคือ

1. การมีอุดมการณ์ร่วม การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนร่วมกัน และการยอมรับในอุดมการณ์และทิศทางการพัฒนาซึ่งจะเป็นสิ่งสำคัญในการยึดเหนี่ยวการรวมกลุ่มหรือองค์กรไว้
2. มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยมีการจัดทำข้อตกลงในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาร่วมกัน
3. การมีผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งเป็นความพยายามขององค์กรในการสร้างผลประโยชน์และกระจายผลประโยชน์ที่ได้รับจากการรวมตัวเป็นองค์กรโดยมีการกระจายอย่างเป็นธรรม
4. ททรัพยากรบุคคล ซึ่งเป็นส่วนสำคัญขององค์กร โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลที่เป็นผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่างๆ ทั้งในด้านความคิด ศิลธรรม การประกอบอาชีพ การพูด การประสานงาน และผู้นำที่มีบารมี มีบทบาทและความสำคัญต่อองค์กร

5. สมาชิก ทั้งที่เป็นสมาชิกในองค์กร และชาวบ้านทั่วไปที่ไม่เข้าร่วม แต่มีผลกระทบต่อองค์กร ทั้งด้านความร่วมมือ ข้อวิพากษ์วิจารณ์ และผลประโยชน์ร่วมกันของชุมชน

6. การบริหารจัดการ ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและชี้วัดความเข้มแข็งของ ชุมชนโดยในด้านการบริหารจัดการ มีรายละเอียดที่สำคัญ คือ การตัดสินใจร่วมกัน การจัดโครงสร้างองค์กรและบทบาทหน้าที่ การกำหนดกฎ กติการ่วมกัน สถานที่และทรัพยากรที่เป็นวัสดุอุปกรณ์ การสื่อสารและการประสานงาน กระบวนการควบคุมตรวจสอบและประเมินผล

7. กิจกรรม การมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องและมีประโยชน์ต่อองค์กร สมาชิกและชุมชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนา

8. ทรัพยากรที่เป็นทุนและงบประมาณ เช่น ทรัพยากรในด้านความรู้ ประสบการณ์ และเทคโนโลยี ทรัพยากรในด้านการระดมทุนและงบประมาณ และการประสานทุนจากทั้งภายในและภายนอกชุมชน

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต)(2553,หน้า 92) ให้นิยามคำว่า “พัฒนา” แปลว่า “เจริญ” ตรงกับบาลีว่า “ภาวนา” เช่นการเจริญเมตตา เรียกว่า เมตตาภาวนา แม้ในอังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต พระไตรปิฎกเล่มที่ 22 ฉบับภาษาบาลีได้แสดงการพัฒนาตนเองในทัศนะของพระพุทธศาสนา ถือได้ว่ามี 4 ด้าน คือ 1) กายภาวนา หมายถึง การพัฒนากาย คือ รู้จักควบคุมอินทรีย์ ไม่ให้เกิดอกุศลธรรม และเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางกายอย่างถูกต้องดีงาม 2) สีสภาวนา หมายถึง การพัฒนาศีล คือการพัฒนาความประพฤติ การฝึกอบรมศีลให้ตนเองมีระเบียบวินัยเป็นการพัฒนาเพื่ออยู่ร่วมกับสังคม 3) จิตตภาวนา หมายถึง การพัฒนาจิต การฝึกอบรมจิตใจให้เข้มแข็งมั่นคงเจริญงอกงามด้วยคุณธรรม และ 4) ปัญญาภาวนา หมายถึง การพัฒนาปัญญา เชาวน์ ไหวพริบ การเข้าใจสิ่งทั้งหลายตามความเป็นจริง

ไพฑูริย์ เครือแก้ว(2548,หน้า 3) ได้กล่าวว่า ชุมชน หมายถึงกลุ่มบุคคลที่ตั้งอยู่เป็นที่ เป็นทางมีขอบเขตเดียวกัน และผู้คนเหล่านี้มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และติดต่อซึ่งกันและกัน มีความสนใจร่วมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความรักชาติ รักมาตุภูมิ มีแนวพฤติกรรมเป็นอย่างเดียวกัน เช่น การกินอยู่ ภาษาพูด เป็นต้น

ไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม (2554,หน้า 5) ได้อธิบายว่า ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเดียวกัน และมีการติดต่อสื่อสารเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นปกติต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากการอยู่ในพื้นที่ร่วมกัน หรือการมีอาชีพร่วมกันหรือการประกอบกิจกรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือการมีวัฒนธรรมความเชื่อ หรือความสนใจร่วมกัน

อภิชัย พันธุเสน(2553,หน้า 135) ให้ความหมายของการพัฒนาชุมชนไว้ว่า คือลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการเมืองที่ตั้งใจกระทำให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นจากสภาพคล่องการพัฒนา มีการกินดีอยู่ดี มีการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ มีการปรับปรุง ดัดแปลง หรือ ควบคุมทรัพยากรและสภาพแวดล้อม มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองกับสังคมภายนอกชุมชนของตนตลอดจนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนเป็นสำคัญ

สุเทพ เชาวลิต(2552,หน้า 15) กล่าวว่า “พัฒนาการเป็นกระบวนการแห่งความงอกงามเติบโต (Growth) ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง และยาวนานชั่วชีวิต

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ(2552, หน้า 1) ได้กล่าวว่า พัฒนาชุมชน หมายถึง

1. การปรับปรุงส่งเสริมให้ชุมชนหนึ่งดีขึ้นหรือมีวิวัฒนาการดีขึ้น

2. การส่งเสริมให้ชุมชนนั้นๆ มีวิวัฒนาการดีขึ้น คือเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
3. การพัฒนาชุมชนนั้น จะต้องพัฒนาทางด้านวัตถุและพัฒนาด้านจิตใจ
4. การพัฒนาชุมชน คือ กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นทั้งนี้ โดยให้ประชาชนเข้าร่วมมือและริเริ่มดำเนินงานเอง

สรุปได้ว่า การพัฒนาชุมชน คือ เป็นกระบวนการที่เกิดจากการร่วมมือกันระหว่าง ราษฎรกับเจ้าหน้าที่ เพื่อปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจ สังคมการเมืองและวัฒนธรรมเพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติในที่สุด ปรารถนาของการพัฒนาชุมชนมีขึ้นเพื่อสนองความต้องการของ ชุมชน โดยประชาชนในชุมชนนั้นมีหลักการว่า กิจกรรมในการพัฒนาชุมชนมีขึ้นเพื่อสนองความต้องการของชุมชน โดยประชาชนในชุมชนทุกเพศทุกวัยควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นทั้งคนและวัตถุ การเปลี่ยนแปลงทุกระดับขั้นต้องสอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาประเทศ ส่วนวิธีการในการพัฒนาชุมชนนั้น คือ การให้การศึกษาแก่ชุมชนและการจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรในชุมชนสิ่งเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจก่อนที่จะศึกษากระบวนการพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติงานพัฒนาชุมชนต่อไป

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาชุมชนแล้ว จะเห็นได้ว่า การพัฒนาชุมชนมีแนวความคิดที่เป็นประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

ประเวศ วะสี (2551, หน้า 10-12) ได้กล่าวถึงแนวคิดการพัฒนาชุมชนไว้ว่า

1. คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญมากที่สุดของชุมชน และปรัชญาของการพัฒนาชุมชน เชื่อมั่นในพลังความสามารถของคน การดำรงอยู่ หรือการล่มสลายของชุมชน การพัฒนาหรือเสื่อมถอยของชุมชน ขึ้นอยู่กับคนในชุมชนเป็นสำคัญ การพัฒนาชุมชนจึงต้องให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา คือ พัฒนาคนให้มีขีดความสามารถในการพัฒนาตนเองและชุมชนจนมีมาตรฐานในการดำรงชีวิตหรือมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความพร้อมที่จะพัฒนาชุมชนของตนเองในระดับหนึ่ง
2. การมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาชุมชนเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนได้ร่วมคิดร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในทุกๆ ขั้นตอน ทั้งรวมคิดรวมนวางแผน ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า การพัฒนา ชุมชนเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็น แนวความคิดที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาชุมชน
3. การช่วยเหลือตัวเองของชุมชน จากความเชื่อในปรัชญาเรื่องศักยภาพและพลัง ความสามารถของชุมชนแล้ว การพัฒนาชุมชนจึงเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถของประชาชน และชุมชนให้สามารถที่จะพัฒนาชุมชนได้ด้วยตนเอง การขอความช่วยเหลือจากภายนอกชุมชน ต้องเป็นสิ่งที่เกินขีดความสามารถของชุมชนเท่านั้น เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ศิลธรรม และสุขภาพ
4. การใช้ทรัพยากรในชุมชน การพัฒนาชุมชนใดผลประโยชน์ย่อมเกิดขึ้นแก่ชุมชนนั้น ดังนั้น นอกจากการพัฒนาด้วยการช่วยตนเองของคนในชุมชนแล้วต้องใช้ทรัพยากรต่างๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาที่มีอยู่ในชุมชนไม่หวังพึ่งพาจากภายนอกชุมชน เพราะชุมชนอื่นๆ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนาชุมชนของตนเองเช่นเดียวกัน ในเรื่องของการใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาชุมชนนี้ ส่วนหนึ่งรัฐบาลจะให้การสนับสนุน แต่มักจะเป็นโครงการขนาดใหญ่ต้องใช้

ทรัพยากรมากเป็นแผนและโครงการที่รัฐดำเนินการผ่านหน่วยงานราชการ ไม่ใช่เป็นแผนและโครงการพัฒนาของประชาชน ในชุมชน

5. การริเริ่มของประชาชนในชุมชน ปรัชญาของการพัฒนาชุมชนเชื่อในสิทธิเสรี ภาพของคนการพัฒนาชุมชนต้องเกิดจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชน โดยประชาชนเป็นผู้ริเริ่มในการจัดทำโครงการ ไม่ใช่ถูกกำหนดโดยบุคคลหรือหน่วยงานนอกชุมชน การดำเนินงานพัฒนาในขั้นตอนต่างๆ ต้องให้ประชาชนในชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบ หน่วยงานอื่นๆ ควรเป็นหน่วยที่สนับสนุนส่งเสริมเท่านั้น แนวความคิดดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นได้โดยวิธีการให้การศึกษาแก่ชุมชนจนมีความรู้ ความสามารถในระดับที่เรียกว่า คิดเป็น ทำเป็นจนมีความสามารถที่จะค้นหาปัญหา วิธีการแก้ไขปัญหา และดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง

6. ชีตความสามารถของชุมชนและรัฐบาล การพัฒนาชุมชนมุ่งเน้นให้ดำเนินการโดยคนและทรัพยากรในชุมชนเป็นสำคัญ เพราะรัฐบาลมีขีดความสามารถจำกัดทั้งบุคลากรงบประมาณ หรือทรัพยากร ระบบการบริหารและดำเนินงานพัฒนา ส่วนประชาชนในชุมชนเองก็มีขีดความสามารถจำกัดในเรื่องความไม่พร้อมของคนและทรัพยากรที่ใช้ในการพัฒนาไม่เพียงพอ ดังนั้น การจะดำเนินงานพัฒนาชุมชนในชุมชนใด จึงต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของชุมชน รัฐบาลกล่าวคือ ชุมชนที่มีความพร้อมมากก็พึ่งขีดความสามารถของตนเองมาก ชุมชนที่มีความพร้อมน้อย รัฐก็เข้าไปให้ความสนับสนุนมากขึ้น ชีตความสามารถของชุมชนและรัฐนี้จะต้องเป็นสัดส่วนและสอดคล้องซึ่งกันและกัน

7. การร่วมมือกันระหว่างรัฐกับประชาชน การพัฒนาชุมชนจะประสบความสำเร็จ ได้ต้องเกิดจากการร่วมมือกันระหว่างรัฐและประชาชนไม่ปล่อยให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียว เพราะทั้งรัฐบาลและประชาชนในชุมชนต่างก็มีขีดความสามารถที่จำกัดไม่สามารถดำเนินงานพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพได้ การร่วมมือระหว่างรัฐบาลและประชาชนนี้ ต้องตั้งอยู่บนปรัชญาและแนวคิดของการพัฒนาชุมชน คือ การช่วยเหลือตัวเอง การใช้ทรัพยากรในชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนและการสนับสนุนส่งเสริมของรัฐอย่างเหมาะสม นอกจากการร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับประชาชนในชุมชนแล้ว ยังสามารถขอการสนับสนุนจากภาคเอกชนและชุมชนภายนอกที่พร้อมจะให้การสนับสนุนได้อีกทางหนึ่ง

8. การพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จ การพัฒนาชุมชนต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กันหลายด้านจะมุ่งเพียงด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ เพราะกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนมีหลายกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อการประหยัดแรงงาน งบประมาณ และเวลาที่ใช้การดำเนินงานพัฒนาชุมชนจึงต้องเกี่ยวข้องกับบุคคล หน่วยงาน และ องค์กรต่างๆ เป็นจำนวนมากต้องให้การประสานงานที่ดีจึงจะประสบความสำเร็จ

9. ความสมดุลในการพัฒนา การพัฒนาชุมชนมีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการหลายด้าน ไม่ใช่มีเพียงกิจกรรมเดียวต้องดำเนินการไปพร้อมกันทุกด้านไม่มุ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะทุกกิจกรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด จึงต้องคำนึงถึงความสมดุลในการพัฒนาด้วย เช่น ความสมดุลระหว่างเพศและวัย เป็นต้น

10. การศึกษาภาคชีวิต การพัฒนาชุมชน มีลักษณะเป็นการให้การศึกษาแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัยอย่างต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิต การพัฒนาชุมชนจึงมีลักษณะที่เป็นกระบวนการเป็นวิธีการ เป็นโครงการ และเป็นขบวนการทางสังคม ดังนี้

10.1 การพัฒนาชุมชนเป็นกระบวนการ (Process) คือ มีความต่อเนื่องของปฏิกิริยาโต้ตอบต่อกันของคนในชุมชน การพัฒนาชุมชนจึงต้องมีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกันจะขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไม่ได้

10.2 การพัฒนาชุมชนเป็นวิธีการ (Method) ซึ่งนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้จึงต้องกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานให้ชัดเจน มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลความต้องการของประชาชนในชุมชนและเหมาะสมกับสภาพพื้นฐานของชุมชน

10.3 การพัฒนาชุมชนเป็นโครงการ (Program) ประกอบด้วยเนื้อหาและแผนงานย่อยที่เน้นความคิดริเริ่มของชุมชน การสนับสนุนส่งเสริมความก้าวหน้าของคนในชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชน การสนับสนุนจากรัฐบาลและการประสานงานกันระหว่างบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

10.4 การพัฒนาชุมชนเป็นกระบวนการทางสังคม (Social process) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของอารมณ์ อันก่อให้เกิดพฤติกรรมมีส่วนร่วมของบุคคลในชุมชน การพัฒนาชุมชนจึงต้องใช้แรงจูงใจ กระตุ้นให้ประชาชนมีความตื่นตัว เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา (Movement) ไม่เฉื่อยชาหรือท้อถอย

สรุปได้ว่า แนวความคิดของการพัฒนาชุมชนนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาการพัฒนาชุมชนและการศึกษาเรียนรู้ ประสบการณ์ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ที่ทำให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยเป็นผู้ริเริ่มร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมกันรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

2.1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมมาเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

2.1.3.1 ทฤษฎีศักยภาพการพัฒนาและการแพร่กระจาย (development potential diffusion theory) (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2551, หน้า 14-19) ตามทฤษฎีนี้สังคมจะพัฒนาได้โดยมีเหตุปัจจัย 6 ประการ คือ

2.1.3.1.1 ทรัพยากรธรรมชาติของมนุษย์ (natural resource) ทำให้เกิดการพัฒนาคือ สิ่งที่อยู่ตามธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ตัวอย่าง เช่น ดิน น้ำ แร่ธาตุ ปัจจัยเหตุ คือ ทรัพยากรธรรมชาติ ก่อให้เกิดปัจจัยผล คือการพัฒนาเหตุผลก็คือเมื่อมีทรัพยากรก็จะทำให้เกิดทรัพย์สินเงินทองสามารถนำไปใช้จ่ายยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น ยังมีทรัพยากรธรรมชาติมีค่าจำนวนมาก ก็ยิ่งทำให้ระดับการพัฒนาสูงมากขึ้นไปอีก

2.1.3.1.2 ทรัพยากรมนุษย์ (human resource) ปัจจัยเหตุโดยเฉพาะมนุษย์ในวัยแรงงาน ก่อให้เกิดปัจจัยผล คือการพัฒนา ยิ่งมีคนในวัยแรงงานมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้ระดับการพัฒนาสูงมากขึ้นเพียงนั้น เหตุผลก็คือคนในวัยแรงงานก็มีกำลังแรงที่สามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตได้เช่น เพิ่มการศึกษาทำให้สุขภาพอนามัยแข็งแรง จิตใจมั่นคงเข้มแข็ง ซึ่งปัจจัยนี้เป็นเหตุให้เกิดการพัฒนาได้

2.1.3.1.3 องค์กรสังคม (social organization) ทำให้เกิดการพัฒนาคือ องค์กรทางสังคม เหล่านี้ช่วยให้เกิดพลังในการทำงานใหญ่ขึ้นและมากขึ้นเพราะเป็นการรวมกำลังแรงงาน กับงานใหญ่ๆ ที่ทำคนเดียวไม่ได้ องค์กรก็สามารถทำได้ ทำได้มาก และทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะได้ร่วมช่วยกันคิดช่วยกันพิจารณา จึงมีความรอบคอบ ไม่บกพร่องหรือบกพร่องน้อย จึงเป็นเหตุให้เกิดการพัฒนาได้อีกทางหนึ่ง

2.1.3.1.4 ภาวะผู้นำ (leadership) ทำให้เกิดการพัฒนาคือ ภาวะผู้นำหรือจำนวนผู้นำประเภทต่างๆ ยิ่งมีมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้การพัฒนา มีระดับสูงมากขึ้นเพียงนั้น ทั้งนี้ก็เพราะผู้นำมักเป็นคนที่มีคุณภาพ

การทำงานของผู้นำจึงพลอยมีคุณภาพหรือประสิทธิภาพไปด้วย หรือไม่เช่นนั้นผู้นำจะสามารถรวบรวมคนได้เป็นจำนวนมาก กลายเป็นกลุ่มคนจำนวนมาก จึงทำงานใหญ่หรืองานปริมาณมากได้ นอกจากนั้นด้วยบารมีของผู้นำทำให้คนที่ร่วมตัวกันทำงาน ทำงานอย่างทุ่มเทจึงเกิดผลดีแก่การพัฒนา

2.1.3.1.5 การติดต่อ (contract) ทำให้เกิดการพัฒนามาถึงการติดต่อระหว่างชุมชน ระหว่างเมืองหรือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะชุมชนเมืองประเทศที่ด้วยพัฒนาจะได้ประโยชน์จากชุมชนเมือง ประเทศที่พัฒนาแล้วหรือเจริญกว่า ทั้งนี้เพราะการติดต่อเช่นนั้นทำให้เกิดการถ่ายทอด เรียนรู้ รับเอาความรู้ ความชำนาญ สินค้า เทคโนโลยีจากสังคมเจริญมาใช้หรือมาผลิตเครื่องมือสินค้าขึ้นมา ในสังคมด้วยพัฒนาทำให้สังคมด้อยพัฒนาที่มีความเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย

2.1.3.1.6 การฝึกอบรม (training) ทำให้เกิดการพัฒนา เพราะการฝึกอบรมก็เหมือนกับการศึกษา เพราะทำให้ความรู้ความชำนาญด้านต่างๆ ของคนสูงขึ้นการพัฒนาก็ย่อมจะสูงขึ้นตามไปด้วย

สรุปได้ว่า ทฤษฎีศักยภาพการพัฒนาและการแพร่กระจายชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาซึ่งรวมถึงการพัฒนาสังคมด้วยจะเกิดขึ้นโดยมีปัจจัย 6 เหตุ นั่นคือ ทรัพยากร ธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ องค์กรทางสังคม ภาวะผู้นำ การติดต่อและการฝึกอบรม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีมากเพียงใด การพัฒนาสังคมก็จะมีระดับสูงมากยิ่งขึ้นเพียงนั้น

2. ทฤษฎีการกระทำทางสังคม (The Theory of Social Action) แมกซ์ วีเบอร์ (Max Weber, 1964, p.222) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกระทำของมนุษย์ (Human Action) ได้ให้คำจำกัดความการกระทำทางสังคมว่า เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งที่เป็นแบบเปิดเผยและลับ ซึ่งบุคคลผู้กระทำกำหนดให้มีความหมายเป็นส่วนตัวตามความคิดของแมกซ์ วีเบอร์ ความเข้าใจในระบบความหมาย เกิดขึ้นได้ 2 ประการคือ

1. ความหมายส่วนตัว จากการกระทำของบุคคลหนึ่ง ซึ่งสามารถเข้าใจได้จากการสังเกตโดยตรง
2. มีการเข้าใจในสิ่งเร้า เราสามารถแสดงความรู้สึกออกมาด้วยตัวเราเองในการใช้เหตุผล ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของผู้นำ หรือถ้าการกระทำของบุคคลไม่มีเหตุผลแล้วอาจจะเข้าใจส่วนประกอบของอารมณ์ที่มีการกระทำเกิดขึ้น โดยอาศัยการเข้าไปมีส่วนร่วมที่มีความเห็นอกเห็นใจต่อมนุษย์ ผู้สังเกตไม่จำเป็นต้องมีส่วนร่วมด้วยกับแนวคิดทฤษฎีหรือจุดมุ่งหมายขั้นสูงสุดหรือค่านิยมของผู้นำแต่โดยสติปัญญาแล้วเราอาจเข้าใจสถานการณ์และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องได้

และยังกล่าวถึงการกระทำทางสังคมว่ามี 4 ขั้นตอน คือ

1. การกระทำที่มีเหตุผล (Rational) เป็นการกระทำที่ใช้วิธีการที่เหมาะสมในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่เลือกไว้อย่างมีเหตุผล การกระทำดังกล่าวมุ่งไปในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม
2. การกระทำที่เกี่ยวกับค่านิยม (Value) เป็นการกระทำที่เหมาะสมเช่นกัน เพื่อจะทำให้ค่านิยมสูงสุดในชีวิตมีความสมบูรณ์พร้อมการกระทำเช่นนี้มุ่งไปในด้านจริยธรรม ศาสนาและศีลธรรมอื่น เพื่อดำรงไว้ซึ่งความเป็นระเบียบในชีวิตทางสังคม
3. การกระทำทางประเพณี (Traditional) เป็นการกระทำที่ไม่เปลี่ยนแปลง โดยยึดเอาแบบอย่างที่ทำกันมาตั้งแต่อดีต เป็นหลักในพฤติกรรมกระทำตามประเพณีไม่ว่าหนึ่งถึงเหตุผล

4. การกระทำที่แฝงด้วยความเสนาหา (Attractive) เป็นการกระทำที่คำนึงถึงอารมณ์และผูกพันทางจิตระหว่างผู้กระทำกับวัตถุประสงค์ที่เป็นจุดมุ่งหมายของการกระทำ การกระทำเช่นนี้ก็ไม่คำนึงถึงเหตุผลอื่นใดทั้งสิ้นนอกจากเรื่องส่วนตัว

สรุปได้ว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในการกระทำทางสังคมเป็นเรื่องของการเกิดจากจิตใจที่ต้องเข้าร่วมในกิจกรรมหนึ่งเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่ม หรือความต้องการเป็นระบบระเบียบในชีวิตทางสังคม

2.1.4 หลักการพัฒนาชุมชน

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2551, หน้า 25-36) ได้เสนอแนะและอธิบายหลักการพัฒนาชุมชนไว้ ซึ่งจำแนกไว้ 10 ประการ ดังต่อไปนี้

1. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นกระบวนการที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนในทุกขั้นตอน คือ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมประเมินผล ร่วมรับผิดชอบ ร่วมรับผลการพัฒนา ทั้งในรูปของบุคคล กลุ่มและองค์กรอย่าง แท้จริงและด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่ด้วยความเกรงใจหรือถูกบังคับ การมีส่วนร่วมของประชาชน จึงเป็นหลักการพื้นฐานของการพัฒนาชุมชน เพราะเป็นการสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง มองเห็นและตระหนักถึงศักยภาพหรือพลังความรู้ความสามารถของตนเอง เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชนและงานพัฒนาชุมชน (Sense of belonging) สามารถดำเนินงานพัฒนาชุมชนของตนได้สำเร็จ และนำไปสู่การพัฒนาในด้านอื่นๆ ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

2. หลักการพึ่งตนเองของชุมชน จุดมุ่งหมายสูงสุดของการพัฒนา คือ การพึ่งตนเองของประชาชน (Self reliance) ตามศักยภาพหรือพลังความสามารถที่มีอยู่ในชุมชนทั้งศักยภาพของคน ทรัพยากร และสิ่งต่างๆ ให้ประชาชนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนได้ด้วยตนเอง เพราะเป็นผู้รู้สภาพความเป็นจริงของปัญหาในชุมชนมากกว่าผู้อื่นเป็นผู้เกี่ยวข้องกับชุมชนมากกว่าผู้อื่น และต้องดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนมากกว่าผู้อื่น การพึ่งตนเองได้ของชุมชนเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล และเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาชุมชน เพราะศักยภาพสูงสุดของชุมชน ก็คือ การพึ่งตนเองในด้านต่างๆ โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือหรือ พึ่งพาชุมชนอื่นๆ อีกต่อไปนั่นเอง ดังนั้น รัฐบาลหรือหน่วยงานต่างๆ จึงควรตระหนักในหลักการพัฒนาชุมชนข้อนี้ เนื่องจากปัญหาประการหนึ่งที่เกิดขึ้น คือการเข้าไปให้ความช่วยเหลือชุมชนมากเกินไปจึงเกิดความเคยชิน ไม่สามารถพึ่งตนเองได้

3. หลักการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนั้น การพัฒนาชุมชนเป็นกิจกรรมที่เป็นของส่วนรวมไม่ใช่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การทำงานร่วมกันของประชาชนในรูปของกลุ่มและองค์กร จึงเป็นหลักการของการพัฒนาชุมชนที่สำคัญประการหนึ่ง กลุ่มและองค์กรเป็นศูนย์กลางของการดำเนินงานพัฒนาชุมชน เป็นแหล่งกลางของการร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมมือปฏิบัติและร่วมกันรับผิดชอบ กลุ่มและองค์กรยังเป็นแหล่งฝึกกำลังหรือความรู้ ความสามารถของชุมชนทำให้เกิดศักยภาพหรือพลังในการพัฒนาชุมชนอย่างเต็มที่ทั้งยัง ส่งเสริมหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน และหลักการพึ่งตนเองของประชาชนที่กล่าวมาแล้วให้ เกิดขึ้นและดำรงอยู่ต่อไปอีกด้วย นอกจากนี้กลุ่มและองค์กรยังช่วยให้เกิดความมั่นใจว่าการพัฒนาชุมชนจะไม่ประสบความล้มเหลว เพราะถึงแม้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประสบปัญหาและไม่เข้าร่วมในกิจกรรมการพัฒนา แต่กลุ่มและองค์กรยังคงมีอยู่สามารถดำเนินงานพัฒนาต่อไปได้อีก

4. หลักการค้นหาและพัฒนาผู้นำ ผู้นำในการพัฒนาชุมชนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีบุคลิกภาพเด่นเป็นพิเศษ เป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลในชุมชน ทั้งที่เป็นทางการ และที่ไม่เป็นทางการ ทั้งที่

ได้รับการแต่งตั้ง และได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้นำกลุ่ม หรือคนอื่นๆ เพื่อร่วมกันดำเนินงานพัฒนาชุมชนให้บรรลุเป้าหมาย ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาชุมชน เพราะเป็นผู้ที่ประชาชนในชุมชนเคารพนับถือ สามารถชักจูงและก่อให้เกิดความศรัทธาในหมู่ประชาชนได้ จึงมีลักษณะเป็นตัวเชื่อมประชาชนกับผู้ที่เกี่ยวข้องในงานพัฒนาชุมชน เป็นผู้ที่มีบทบาทในการจัดตั้งและพัฒนากลุ่มขึ้นในชุมชน ผู้นำชุมชนจึงเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาชุมชน ดังนั้น การค้นหาและการพัฒนาผู้นำจึงเป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาชุมชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. หลักการประสานงาน การพัฒนาชุมชนมีบุคคลกลุ่มและองค์กรเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากการดำเนินงานพัฒนาชุมชนจึงต้องใช้หลักการประสานงานเป็นหลักการที่สำคัญอีกประการหนึ่ง การประสานงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับการประสานคน ประสานทรัพยากร ประสาน แผนและโครงการ ประสานผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอันเป็นการร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งการพัฒนาสิ้นสุดลง การประสานมีทั้งลักษณะที่แบ่งภาระหน้าที่รับผิดชอบและร่วมมือกันรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกัน ทำให้การพัฒนาชุมชนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ เป็นไปตามลำดับไม่ซ้ำซ้อน ประหยัดแรงงาน ทรัพยากร และเวลา

6. หลักการเข้าใจในวัฒนธรรมของชุมชน วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ประชาชนยอมรับและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันจนกลายเป็นวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชน วัฒนธรรมเกิดจากการกระทำหรือผลงานของมนุษย์ทั้งที่เป็นวัตถุ เช่น เครื่องมือเครื่องใช้สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ และที่ไม่ใช่วัตถุ เช่น ความเชื่อ ค่านิยม อุดมการณ์ ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีต่างๆ เป็นต้น วัฒนธรรมบางอย่างอาจจะเป็นภูมิปัญญาของชุมชน คือ เกิดจากชาวบ้านในชุมชนเอง วัฒนธรรมในแต่ละชุมชนอาจเหมือนหรือแตกต่างกันไปจากชุมชนอื่นก็ได้ แต่มีลักษณะร่วมกัน ประการหนึ่ง คือ มีความสำคัญต่อการทำกิจกรรมของประชาชนในชุมชน การดำเนินงานพัฒนา ชุมชนจะได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากน้อยเพียงใด และจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้น ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ความเข้าใจในวัฒนธรรม และวิธีการพัฒนาชุมชนที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของแต่ละชุมชนนั่นเอง

7. หลักประชาธิปไตยในการดำเนินงาน ปรัชญาและความคิดของระบบประชาธิปไตยกับปรัชญาและแนวความคิดของการพัฒนาชุมชน มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ให้ความสำคัญแก่ประชาชนให้ประชาชนมีสิทธิ อิสระภาพ เสรีภาพ เสมอภาค และภราดรภาพ ในการดำรงชีวิตตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น หลักการพัฒนาชุมชนประการหนึ่ง คือ หลัก ประชาธิปไตยในการดำเนินงาน กล่าวคือ กิจกรรมการพัฒนาชุมชนต้องเป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชนในชุมชน ด้วยความสมัครใจไม่ใช่ถูกบังคับ เมื่อมีความคิดเห็นไม่ ตรงกันจะใช้เสียงข้างมากตัดสิน ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นได้เท่าเทียมกันมีความสำคัญทัดเทียมกัน และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเท่าเทียมกัน เป็นต้น

8. หลักการสมทบ การพัฒนาชุมชนมุ่งที่จะให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยใช้ประชาชนและทรัพยากรในชุมชนเป็นสำคัญ แต่ขีดความสามารถของประชาชนและชุมชน นั้นมีขีดจำกัด กล่าวคือมีขีดความสามารถในระดับหนึ่ง ไม่สามารถระดมมาใช้อีกต่อไปการสนับสนุนช่วยเหลือจากภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่อยู่นอกชุมชน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นแต่การสนับสนุนและการพึ่งตนเองได้ของชุมชน ไม่ใช่พึ่งพารัฐบาลและองค์กรเอกชนตลอดไป ดังนั้นหลักการสมทบจึงเป็นการสทบระหว่างขีดความสามารถทั้งหมดที่ชุมชนมีอยู่กับการสนับสนุน ส่งเสริมของรัฐบาลและองค์กรเอกชนต่างๆ อย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพในการพัฒนาชุมชน

9. หลักการขยายผล การพัฒนาชุมชนมีโครงการและกิจกรรมการดำเนินงานหลายโครงการและหลายกิจกรรม โครงการและกิจกรรมใดที่ประสบความสำเร็จแล้ว ความเป็นแบบอย่างให้กับโครงการและกิจกรรมอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกันทั้งโครงการและกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ในชุมชนเดียวกัน และที่ดำเนินการอยู่ในชุมชนอื่นๆ เพราะตัวอย่างของความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนและกระตุ้นให้เกิดความเชื่อมั่นศรัทธา ไม่ทอดถอยในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา และยังใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการพัฒนาที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ให้เหมาะสมและนำไปสู่ความสำเร็จในที่สุด หลักการขยายผลนี้ควรทำให้ชุมชนอื่นๆ ได้รับรู้ด้วยรูปแบบและวิธีการต่างๆ ซึ่งนอกจากเป็นผลดีต่อชุมชนอื่นๆ แล้วยังสร้างความภาคภูมิใจให้กับประชาชนในชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนา และนำไปสู่การพัฒนาอื่นๆ ต่อไปอีกด้วยวิธีการขยายผลอีกอย่างหนึ่ง คือ การสร้างเครือข่ายชุมชน ซึ่งเป็นกรเชื่อมโยงชุมชนต่างๆ ไว้ด้วยกันเพื่อเรียนรู้กระบวนการพัฒนาชุมชนของกันและกัน และสนับสนุนส่งเสริมซึ่งกันและกันจะทำให้การพัฒนาชุมชนแผ่ขยายออกไปได้อย่างรวดเร็วและมีพลังมากขึ้น

10. หลักการจัดการชุมชน คือ คนในชุมชนมีความสามารถในการจัดการตนเองและชุมชน ได้มีความสามารถในการวางแผนงานและโครงการ สามารถจัดกระบวนการหรือเตรียมการเพื่อดำเนินการตามแผนงานและโครงการได้มีทักษะในการดำเนินการตามแผนและโครงการ และสามารถทำการประเมินผลงานได้ด้วยตนเอง หลักการจัดการชุมชนเป็นหลักการ สำคัญที่สนับสนุนส่งเสริมหลักการพัฒนาชุมชนอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกด้วย

หลักการพัฒนาชุมชนอยู่ที่ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงในชุมชนทั้งทางวัตถุและจิตใจ เป็นการพัฒนาแบบองค์รวมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และต้องตรงกับความต้องการของประชาชนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ของตนให้ดีกว่าเดิมโดยการดำเนินการเองของคนที่อยู่ในชุมชน หรือใช้วิธีการกระตุ้นให้ริเริ่มเองดำเนินการเอง การมีส่วนร่วมโดยบุคคล ทุกหมู่เหล่าไม่ว่าจะเป็นเด็ก สตรี เยาวชนก็ควรจะได้รับ การยอมรับในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรัฐบาลและเอกชนเข้ามาช่วยเหลืออย่างจริงจังในสิ่งที่เกินความสามารถของชุมชนเองการพัฒนาในระดับท้องถิ่นต้องสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางในการพัฒนา ระดับประเทศด้วย

ในการพัฒนาชุมชนในแต่ละโครงการแต่ละครั้งนักพัฒนามักจะนำหลักการต่างๆ มาใช้ในชุมชนเกือบทุกหลักการเพียงแต่เน้นแต่ละหลักการต่างกันเท่านั้น และโดยทั่วไปแล้วสิ่งที่นักพัฒนาละเลยไม่ได้ คือ หลักการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกขั้นตอนเท่าที่จะเป็นไปได้ของคนในชุมชนที่ต้องช่วยตนเองก่อนที่จะรับความช่วยเหลือจากผู้อื่นต้องมีส่วนร่วมตั้งแต่การรับรู้ปัญหาจนกระทั่งถึงการแก้ปัญหาโดยคนในชุมชนนั่นเอง

สรุปได้ว่า จากปรัชญาและหลักการพัฒนาชุมชนทำให้เห็นว่า การพัฒนาชุมชนนั้น ต้องเป็นการพัฒนาที่เริ่มจากการแก้ปัญหาหรือความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง และต้องให้คนในชุมชนนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยตนเองพึ่งพาตนเองในการกระทำต่างๆ นั้นจะเป็นโครงการต่อเนื่องแบบเบ็ดเตล็ด เป็นการพัฒนาค้น พัฒนางานพัฒนาจิตใจ เพื่อพัฒนาวัตถุที่จะทำให้เกิดความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมือง ในชุมชนท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมและการพัฒนานั้นต้องสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศชาติด้วย

ตารางที่ 2.1 แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน

แหล่งที่มา	ความหมาย
กรมการพัฒนาชุมชน (2547, หน้า 12)	กลุ่มคนที่ความคิดไปใน แนวทางเดียวกัน และสามารถรวมกำลัง ดำเนินเนื้องานกิจกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ร่วมกันได้
ดิเรกฤกษ์ห่วย(2558, หน้า 47)	กระบวนการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของกลุ่มบุคคลเป้าหมายมุ่งให้ เกิดความเสมอภาค และการกระจายอย่างเป็นธรรมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้เกิดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้น้อยที่สุด
สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2551, หน้า 3)	การพัฒนาชุมชน คือ การเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบของชุมชนจาก สภาพที่เป็นอยู่ (สภาพที่ไม่พึงปรารถนาไม่ดิงาม) ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้
พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) (2553, หน้า 92)	“พัฒนา” แปลว่า “เจริญ” ตรงกับ บาลีว่า “ภาวนา” เช่นการ เจริญเมตตา เรียกว่า เมตตาภาวนา
ไพฑูริย์ เครือแก้ว (2548, หน้า 3)	กลุ่มบุคคลที่ตั้งอยู่เป็นที่ เป็นทางมี ขอบเขตเดียวกัน และผู้คน เหล่านี้มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และติดต่อซึ่งกันและกัน มีความสนใจร่วมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง
ไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม(2554, หน้า 5)	กลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเกี่ยวกับ และมีการติดต่อสื่อสารเกี่ยวข้องกันอย่าง เป็นปกติต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากการอยู่ในพื้นที่ร่วมกัน หรือการมี อาชีพร่วมกันหรือการประกอบกิจกรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือ การมีวัฒนธรรมความเชื่อ หรือความสนใจร่วมกัน
อภิชัย พันธุเสน (2553, หน้า 135)	ลักษณะการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการเมืองที่ตั้งใจกระทำ ให้ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้ดีขึ้น
สุเทพ เขวลิต(2552, หน้า 15)	พัฒนาการเป็นกระบวนการแห่งความงอกงามเติบโต (Growth) ที่ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง และยาวนานชั่วชีวิต
วิรัช วิรัชนิการวรรณ(2552, หน้า 1)	1. การปรับปรุงส่งเสริมให้ชุมชนหนึ่งดีขึ้นหรือมีวิวัฒนาการดีขึ้น 2. การ ส่งเสริมให้ชุมชนนั้นๆ มีวิวัฒนาการดีขึ้น คือเจริญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม 3. การพัฒนาชุมชนนั้น จะต้องพัฒนาทางด้านวัตถุและ พัฒนาด้านจิตใจ 4. การพัฒนาชุมชน คือ กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมความ เป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

2.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารแนวคิดที่เกี่ยวข้อง กับประสิทธิผล ดังต่อไปนี้

2.2.1 ความหมายของประสิทธิผล

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้นขณะเดียวกันได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือ โครงการที่วางไว้ มักทำกันเสมอๆ(ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542, หน้า 2)

สนใจ ลักษณะ (2552, หน้า 5-6) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผลอาจพิจารณาเป็น 2 ระดับ คือ

ประสิทธิผลของบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถปฏิบัติงานใดๆหรือปฏิบัติ กิจกรรมใดๆแล้วประสบผลสำเร็จทำให้บังเกิดผลตรงและครบถ้วนตามที่มีวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลที่เกิดขึ้นมีลักษณะคุณภาพ เช่น ความถูกต้องควมมีคุณค่าความเหมาะสมตึงาม ตรงกับความคาดหวังและความต้องการของหมู่คณะสังคม และผู้จะนำผลนั้นไปใช้เป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติอย่าง มีประสิทธิภาพ คือ เป็นการปฏิบัติด้วยความพอใจ ปฏิบัติเต็มความสามารถ ปฏิบัติด้วยการเลือกสรร กลวิธีและเทคนิควิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้บรรลุผลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพอย่างสูงสุดแต่ใช้ทุนทรัพยากร และระยะเวลาที่น้อยที่สุด

ประสิทธิผลขององค์การ เน้นไปที่ผลรวมขององค์การ ซึ่งอธิบายเกณฑ์ของควมมีประสิทธิผลขององค์การ ว่าประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวคือ

1. การผลิต (Production)
2. องค์การที่มีประสิทธิผลถ้าองค์การสามารถดำเนินการผลิตให้ได้ผลผลิตทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ตรงกับความต้องการขององค์การ
3. ประสิทธิภาพ (Performance)
4. องค์การมีประสิทธิผลถ้าอัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากร (Inputs) ที่ใช้กับผลผลิต (Outputs) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่า
5. ความพึงพอใจ (Satisfaction) องค์การมี ประสิทธิภาพถ้าผลการดำเนินงานขององค์การนำมาซึ่งความสำเร็จสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกในองค์การการปรับเปลี่ยน (Adaptiveness)

สเทียร์ส (R.M.Steers,1977pp1-5 อ้างถึงใน อุทัย ชันโอฟาร, 2547,หน้า 14) อธิบายว่าประสิทธิผล หมายถึง คุณภาพในการทำงานของบุคลากร สำหรับนักเศรษฐศาสตร์ ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง กำไร หรือผลตอบแทนจากการลงทุน เป็นต้น และความสามารถขององค์การในการที่จะได้มาซึ่งทรัพยากรที่มีค่าและหายากและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงานขององค์การ

สุพจน์ ทราญแก้ว (2555, หน้า 16)องค์การมีประสิทธิผลถ้าองค์การสามารถเพิ่มพูนศักยภาพ (Potential) และวิสัย สามารถ (Capacity) ขององค์การให้เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ความหมายของประสิทธิผลทั้งระดับบุคคลและระดับองค์การมีความหมายครอบคลุมทั้งผลการดำเนินงานที่สนองวัตถุประสงค์ได้ผลดีทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพยังครอบคลุมถึงกระบวนการดำเนินงานที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และใช้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมซึ่งก็คือรวมถึงประสิทธิภาพนั่นเองและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กรควรพิจารณา 3 ส่วนประกอบกันตามลำดับของประสิทธิผล กล่าวคือ

- 1) ประสิทธิภาพระดับบุคคล คือความตระหนักในผลการทำงานของพนักงานแต่ละบุคคลในองค์การ ซึ่งอาจพิจารณาได้จากการประเมินประสิทธิผลการทำงานของพนักงาน การได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้น การ

เลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่ง การได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณจากองค์กร โดยปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีประสิทธิผลได้แก่ ความสามารถของบุคคล ทักษะ ความรู้ ทักษะคิดริเริ่มและความกระตือรือร้น

2) ประสิทธิภาพระดับกลุ่ม ถือได้ว่าเป็นความสำคัญต่อประสิทธิผลของ องค์กรเนื่องจากกลุ่มคือ การรวมตัวกันอย่างง่าย ๆ ของพนักงานในองค์กร โดยกลุ่มที่มีประสิทธิผล นั้นจะมีรูปแบบความสัมพันธ์กัน อย่างเหนียวแน่น เข้มแข็ง และได้รับการสนับสนุนจากพนักงานในองค์กรมากกว่ากลุ่มทั่ว ๆ ไปในองค์กร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพระดับกลุ่มคือ การประสานงานภาวะผู้นำ โครงสร้างของกลุ่ม สถานภาพของกลุ่ม บทบาท

3) ประสิทธิภาพระดับองค์กร ประกอบด้วยประสิทธิภาพระดับบุคคล และประสิทธิภาพระดับกลุ่ม กล่าวคือ ประสิทธิภาพของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพระดับบุคคล ในขณะที่ประสิทธิภาพขององค์กรจะขึ้นอยู่กับ ประสิทธิภาพระดับบุคคลและกลุ่ม โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับสภาพขององค์กร เช่น ลักษณะงานขององค์กร เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในองค์กร เป็นต้นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพขององค์กรได้แก่ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี กลยุทธ์ ทางเลือกโครงสร้างองค์กร กระบวนการทำงาน และวัฒนธรรมองค์กร

อรุณ รักรธรรม (2555, หน้า 25) ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถขององค์กรที่จะ ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย 4 ประการ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์กร (Integration) การปรับตัวของ องค์กรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability) การปรับตัวขององค์กรให้ สอดคล้องกับสังคม (Social Relevance) และผลผลิตขององค์กร (Productivity)

ภรณ์ กิรีติบุตร (2554, หน้า 18) ให้ทัศนะว่า ประสิทธิภาพขององค์กร (Organizational Effectiveness) หมายถึง ความมากมาย (Extent) ของการที่องค์กร ในฐานะเป็นระบบทางสังคม สามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ ได้โดยทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่ โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางเสียหายและ โดยไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่สมควรแก่สมาชิก ซึ่งมาตรการที่ใช้ในการวัดประสิทธิผล ของ องค์กรตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมาย (Means and Ends) โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดประสิทธิผล คือ ความสามารถในการผลิตขององค์กร ความยืดหยุ่นขององค์กรในรูป ของความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรและความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดภายนอก องค์กร และการปราศจากความกดดัน หรือการขัดแย้งรุนแรงระหว่างกลุ่มย่อยในองค์กรระหว่าง หน่วยงานในองค์กร

กมลวรรณ ชัยวานิชศิริ (2556, หน้า 32-33) ได้ให้แนวคิดและความหมายว่า ประสิทธิภาพไม่ น่าจะหมายถึง ผลสัมฤทธิ์หรือความพึงพอใจในการทำงานเพียงอย่างเดียว แต่ประสิทธิผล หมายถึง การมีผลสัมฤทธิ์สูง และสามารถพัฒนาให้มีทัศนคติทางบวก ตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอกรวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในองค์กร ซึ่งจะทำให้เกิดความพึงพอใจ ในการทำงาน โดยเป็นการมองประสิทธิภาพของทั้งระบบ

เปรมสุรีย์ เชื้อมทอง (2556, หน้า 9) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ ผลงานของกลุ่มซึ่งเป็นไปตาม เป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นประสิทธิภาพคือ ความสำเร็จที่สามารถทำหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้ เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารองค์กรที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการ บริหารงานเพื่อโนมน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

ไพโรส (Price, 1963 p. 318 cited in Lawless, 1979 p. 33) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ คือ ความสามารถในการดำเนินการให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีตัวบ่งชี้ความมี

ประสิทธิผลขององค์การ 5 อย่าง คือ ความสามารถในการผลิต การปฏิบัติตามแบบอย่าง การปรับตัวและความเป็นปึกแผ่นขององค์การ

จินตลักษณ์ วัฒนสินธุ์ (2550, หน้า 52) นอกจากความสามารถในการบรรลุเป้าหมายอันเป็นความมีประสิทธิภาพโดยทั่วไปแล้วการประเมินประสิทธิผลอาจพิจารณาได้จากคุณภาพของผลผลิตหรือบริการพื้นฐานขององค์การหรือความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์การ ความพร้อม หรือความเป็นไปได้ในการปฏิบัติงานที่เฉพาะเจาะจงเมื่อถูกขอร้องให้ทำผลตอบแทน หรือผลกำไรที่ได้รับจากการผลิตสินค้าและบริการ เป็นต้น ดังนั้นกิจกรรมขององค์การที่เป็นเครื่องตัดสินการปฏิบัติงานขององค์การว่ามีประสิทธิผลหรือไม่จึงประกอบไปด้วยกิจกรรมต่อไปนี้คือ การได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน การใช้ปัจจัยนำเข้าอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับผลผลิต ความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการขององค์การ การปฏิบัติงานด้านเทคนิควิชาการและด้านการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนในองค์การ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กับพฤติกรรมในองค์การ และการตอบสนองความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันของบุคคลและของกลุ่ม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ความหมายของประสิทธิผลคือ ความสามารถในการดำเนินงานใดๆ หรือปฏิบัติ กิจกรรมใดๆ แล้วประสบผลสำเร็จ ทำให้บังเกิดผลโดยตรงและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และต้องมีประสิทธิผลในการทำงานในระดับสูงหรือต่ำเพียงใดขึ้นอยู่กับผลที่ได้รับนั้นตรงครบถ้วน ทั้งในด้านเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลปรากฏว่า มีผู้ให้แนวความคิด เกี่ยวกับประสิทธิผลไว้ ดังนี้ **เกรียงศักดิ์ วงศ์สุวรรณ**, (2550, หน้า 11) ได้เสนอแบบจำลองกระบวนการของประสิทธิผล ซึ่งเน้นกระบวนการสำคัญที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงองค์การและของสภาพแวดล้อม รวมทั้งบทบาทสำคัญของการบริหารที่จะต้องสร้างความเข้าใจ และตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ขององค์การที่นำไปสู่การยกระดับความสำเร็จขององค์การ ซึ่งมีปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์การ จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านลักษณะขององค์การ เช่น ขนาดขององค์การ ช่วงการบังคับบัญชา การกระจายอำนาจและการรวมอำนาจ ความรู้ความชำนาญเฉพาะอย่าง วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น
2. ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม เช่น ความซับซ้อนขององค์การ ความมั่นคงขององค์การ บรรยากาศภายในองค์การ เป็นต้น
3. ปัจจัยด้านบุคลากรขององค์การ เช่น ความผูกพันต่อองค์การ การปฏิบัติงาน ที่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ เป็นต้น
4. ปัจจัยด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน เช่น กระบวนการติดต่อสื่อสาร การจัดหาและการใช้ทรัพยากร ภาวะผู้นำ เป็นต้น

มาเคียเรียวโล และ ไคร์บี (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุวรรณ, 2550, หน้า 12) มีความเห็นว่าองค์การที่มีประสิทธิผล คือ องค์การที่บรรลุเป้าหมายตามภารกิจซึ่งตอบสนองความต้องการของสังคมได้ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้้องค์การมีประสิทธิผล หมายถึง การที่้องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายต่อสังคม มีความสามารถในการปรับตัวและสามารถอยู่รอดได้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญคือ ระบบควบคุมทางการ

บริหาร ซึ่งได้แก่โครงสร้างพื้นฐาน ระบบการให้รางวัล การประสานงานและบูรณาการ กระบวนการควบคุม และแบบของการบริหารและวัฒนธรรมองค์การ

เคอร์โต้ (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า12) มีความเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การคือ สภาพแวดล้อมขององค์การประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ เจ้าของกิจการ โครงสร้างองค์การ ระบบบริหารจัดการ ผู้ถือหุ้นลูกจ้าง คณะกรรมการบริหาร วัฒนธรรมองค์การ รวมทั้งหน้าที่งานต่าง ๆ ขององค์การ

วอคซิไอ้ (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 12) ระบุว่าโครงสร้างองค์การ หมายถึง ลักษณะการแบ่งส่วนต่าง ๆ ภายในองค์การที่คำนึงถึง ความชำนาญเฉพาะสาขา ช่วงการบังคับบัญชา การกระจายอำนาจระดับซับซ้อน ขนาดขององค์การ เทคโนโลยี และองค์ประกอบ ได้แก่ ลูกจ้าง การแข่งขัน แหล่งตัวป้อน ตลอดจนรัฐบาล เป็นต้น

ร็อบบิ้นส์ (อ้างในเกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรรม, 2550, หน้า 13) ได้สรุปความเห็นว่าการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิผล จะส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพ หรือการบรรลุเป้าหมายขององค์การ

กาญจนา บุญยัง, (2547, หน้า 17) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การพิจารณา 3 ส่วน ประกอบกันตามระดับของประสิทธิผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพระดับบุคคล คือ ความตระหนักในผลการทำงานของพนักงานแต่ละบุคคลในองค์กร ซึ่งอาจพิจารณาได้จากการประเมินประสิทธิผลการทำงานของพนักงาน การได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้น การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การได้รับรางวัล หรือประกาศเกียรติคุณจากองค์กรโดยปัจจัยที่ทำให้พนักงานมีประสิทธิภาพได้แก่ ความสามารถของบุคคล ทักษะ ความรู้ ทศนคติ แรงจูงใจและความเครียด

2. ประสิทธิภาพระดับกลุ่ม ถือได้ว่ามีความสำคัญต่อประสิทธิผลขององค์กรเนื่องจากกลุ่มคือ การรวมตัวอย่างง่าย ๆ ของพนักงานในองค์กร โดยกลุ่มที่มีประสิทธิภาพนั้นจะมีรูปแบบความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่น เข้มแข็ง และได้รับการสนับสนุนจากพนักงานในองค์กรมากกว่ากลุ่มทั่ว ๆ ไปในองค์กร โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพระดับกลุ่ม คือ การประสานงาน ภาวะผู้นำโครงสร้างของกลุ่ม สถานภาพของกลุ่ม บาทบาทและปะทัสถาน

3. ประสิทธิภาพระดับองค์กร ประสิทธิภาพขององค์กรจะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพระดับบุคคลและกลุ่ม โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวขึ้นอยู่กับสภาพขององค์กร เช่น ลักษณะขององค์กร เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในองค์กร เป็นต้น ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพขององค์กร ได้แก่ สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี กลยุทธ์ ทางเลือก โครงสร้างองค์การ กระบวนการทำงาน และวัฒนธรรมองค์การ

ริชาร์ดเอ็มสเตอร์ (อ้างในกาญจนา บุญยัง, 2547, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของ"ประสิทธิภาพขององค์กร" ว่าต้องพิจารณาแนวคิดที่สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ

1.แนวความคิดเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้ได้สูงที่สุด วัดได้จากการได้มาและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่เป็นไปได้ขององค์กร

2.แนวความคิดเกี่ยวกับระบบ โดยจะวิเคราะห์และพิจารณาเป้าหมายซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

3.แนวความคิดเกี่ยวกับการเน้นความสัมพันธ์ของพฤติกรรม เป็นการเน้นบทบาทของบุคคลภายในสภาพแวดล้อมขององค์กรซึ่งมีผลต่อความสำเร็จขององค์กรในระยะยาว

พิภพ วงษ์เงิน (2554, หน้า 45) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์การมีประสิทธิภาพได้แก่

1. มีการจัดโครงสร้างอย่างเหมาะสมชัดเจน
2. มีบรรยากาศในทางสร้างสรรค์เอื้ออำนวยต่อการทำงาน
3. มุ่งเน้นการบริการ การตลาด
4. พัฒนานักบริหารอย่างต่อเนื่องให้มีคุณภาพดีเยี่ยม ฝึกอบรม สร้างคนขึ้นมารับผิดชอบงานทุกระดับ ยึดโยงให้ผู้บริหารยึดมั่น ผูกพันกับเป้าหมายและวิธีการต่าง ๆ ขององค์การ
5. คอยสำรวจทัศนคติ ติดตามดูแลความเป็นอยู่ของพนักงาน
6. ให้ความสำคัญและปรับปรุงการติดต่อสื่อสารกับพนักงานให้ตลอดเวลา
7. สร้างแรงจูงใจในการทำงานและร่วมแก้ไขปัญหาคู่อุปสรรคต่าง ๆ ให้ลุล่วงไป
8. มีแผนงานที่ดี
9. มีหน่วยธุรกิจกลยุทธ์ (Strategic Business Units) ผนวกกับการพัฒนากระบวนการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ
10. มีความพร้อม ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือวัด ความสามารถ ในการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การที่กำหนดไว้ ด้วยการสนับสนุนเกื้อกูลกันของสมาชิก การติดต่อสื่อสารที่ดีภายใต้การใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยองค์การ มีความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2.2.3 การวัดประสิทธิผล

ประสิทธิผลทั้งหมดขององค์การเป็นเรื่องที่วัดได้ยากมากทั้งนี้เนื่องเพราะขนาดที่ใหญ่โตขององค์การ ความหลากหลายในด้านภารกิจ และการแยกย่อยออกเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ที่หลากหลายขององค์การ ขณะเดียวกันองค์การจะมีกิจกรรมที่หลากหลาย และดำเนินการเพื่อรองรับเป้าหมายหลายๆประการไปพร้อมกัน ทำให้เกิดผลต่างๆ มากขึ้นผลที่เกิดขึ้นมีทั้งผลจงใจให้เกิดขึ้น และผลที่ไม่ได้ต้องการให้เกิดขึ้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดประสิทธิผลไว้มากมาย ดังนี้

แคมป์เบล(John Campbell, 1977,pp36-41) ได้เสนอการสร้าง “เกณฑ์การวัดประสิทธิผลขององค์การ” ไว้ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพโดยรวมขององค์การ 2) ผลผลิตภาพ3)ประสิทธิภาพ 4)กำไร 5) คุณภาพ6) อุบัติเหตุ 7)การเติบโต 8)อัตราการขาดงาน 9) อัตราการออกจากงาน 10)ความพึงพอใจในการทำงาน 11) การจูงใจในการทำงาน12)ขวัญกำลังใจในการทำงาน 13) การควบคุมในองค์การ 14)ความขัดแย้ง/ความผูกพัน 15)ความยืดหยุ่นในการทำงาน/การปรับตัว 16)การวางแผนและการกำหนดเป้าหมาย 17) ความเห็นพ้องต้องกันเป้าหมาย 18)เป้าหมายขององค์การในระดับนานาชาติ 19)ความสอดคล้องกันระหว่างบทบาทและปัสถานขององค์การ 20)ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการบริการ 21)ทักษะด้านการทำงานของฝ่ายบริหาร 22)การจัดการสารสนเทศ และการสื่อสาร 23)ความพร้อม 24)การใช้สภาพแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การ 25)การประเมินองค์การจากภายนอก 26)เสถียรภาพขององค์การ 27)ค่านิยมของทรัพยากรมนุษย์ 28)การมีส่วนร่วม และการใช้อิทธิพลร่วมกัน 29)การเน้นหนักทางการฝึกอบรม และการพัฒนา 30)การเน้นหนักขององค์การไปสู่ความสำเร็จอย่างไรก็ตามเกณฑ์การวัดประสิทธิผลขององค์การที่แคมป์เบลได้นำเสนอไว้ข้างต้น แม้ว่าจะมีผลประโยชน์ในการนำไปประเมินเพื่อชี้วัดประสิทธิผลขององค์การ

แต่เกณฑ์หลายข้อมีความขัดแย้งกันอยู่ หากจะนำไปใช้ให้ได้ผลจำเป็นต้องทบทวน และเลือกเกณฑ์การประเมินที่มี ความสอดคล้องกับองค์การมากที่สุด

กิบสัน (Gibson, 1982) ได้นำความหมายของประสิทธิผลขององค์การที่ Chris Argyris ได้ให้ไว้ว่าเป็นสถานะ ซึ่ง “องค์การตามระยะเวลาที่ผ่านมาไปเพิ่มผลผลิตขึ้น (Outputs) ในขณะที่ตัวป้อน (Inputs) คงที่หรือลดน้อยลง หรือมีผลผลิตที่คงที่ในขณะที่ตัวป้อนลดลง” มาผสมผสานกับมิติเวลาทำให้การวิเคราะห์องค์การจะต้องวิเคราะห์กระบวนการหรือวงจรของการนำทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยหรือตัวป้อนมาจัดการให้ออกมาเป็นผลกลับสู่สภาพแวดล้อมผ่านระยะเวลา โดยมีเครื่องบ่งชี้ซึ่งสามารถจำแนกตามระยะเวลาได้ ดังนี้

1. เครื่องบ่งชี้ระยะสั้น (Short-Run) ซึ่งวัดได้จากการผลิต ประสิทธิภาพ และความพอใจ
2. เครื่องบ่งชี้ระยะกลาง (Intermediate) ซึ่งวัดได้จากความสามารถในการปรับตัว และการ

พัฒนา

3. เครื่องบ่งชี้ระยะยาว (Long-Run) ซึ่งก็คือความอยู่รอดขององค์การ

พจนา ดวงชาตม, (2557, หน้า 26-27) ได้ศึกษาแนวความคิดและการวิเคราะห์วิจัยของนักคิดและนักทฤษฎี ตลอดจนการสร้างแบบจำลองในเรื่องการประเมินประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งอาจแยกเป็นแนวทางในการวัดประสิทธิผลได้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่เป้าหมาย (The Goal Approach) เป็นการใช่วิธีวัดที่ตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมายขององค์การ โดยพบว่าความสามารถในการผลิต (Productivity) ความยืดหยุ่นคล่องตัว (Flexibility) และปราศจากซึ่งความกดดัน (Strain) และข้อขัดแย้ง (Conflict) มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์การ ปัญหาสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการใช้ความสามารถในการผลิตเป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพที่สำคัญนั้น ในกรณีที่องค์การนั้นเป็นองค์การที่ทำหน้าที่หรือมีเป้าหมายในการให้บริการ และองค์การที่มีหน้าที่ในการผลิตเองหลายองค์การที่อาจไม่สามารถวัดประสิทธิผลขององค์การได้จากความสามารถในการผลิตอย่างเต็มที่

2. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่ของระบบทรัพยากร (The System Resource Approach) เป็นการพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อน และข้อบกพร่องบางประการของการประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมาย โดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์การเสียเลย เพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์การ จึงมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรแทนแบบจำลองนี้ ตั้งอยู่บนแนวความคิดว่าองค์การเป็นระบบเปิด ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการแลกเปลี่ยน (Exchange) และการแข่งขัน (Competition) ดังนั้น ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากร ซึ่งหายากและมีคุณค่า องค์การจะมีประสิทธิผลสูงสุดก็เมื่อองค์การสามารถแสวงหาประโยชน์สูงสุดได้จากตำแหน่งที่ทำการต่อรอง และใช้ประโยชน์ได้มากที่สุดในการได้มาซึ่งทรัพยากร

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (The Multiple Criteria of Effectiveness) วิธีการนี้ความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ทั้งในแง่ของนักวิชาการและเมื่อนำมาใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์การ ในทางปฏิบัติใช้ประเมินหน่วยงานต่างๆ ได้ดี กล่าวคือ

- 3.1 ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพโดยวัดจากผลผลิต

- 3.2 ลักษณะขององค์การ เช่น บรรยากาศขององค์การ รูปแบบการอำนาจการ และสมรรถนะขององค์การในการปฏิบัติงาน

- 3.3 พฤติกรรมในการผลิต เช่น การร่วมมือร่วมใจการพัฒนาการปฏิบัติงานที่เชื่อถือได้

เทพศักดิ์ บุญรัตพันธ์(2554, หน้า20)อธิบายการวัดประสิทธิผลไว้ว่า ความมีประสิทธิภาพสามารถวัดได้ 2 แนวทาง คือ

1. การวัดประสิทธิผลจากกรอบของหน่วยงาน โดยเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนงานเท่านั้น ไม่ได้ก้าวล่วงไปพิจารณาถึงการสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

2. การวัดประสิทธิผลในด้านของการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ โดยพิจารณาทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ ความรวดเร็ว ตลอดจนการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของ ผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการ

พิทยา บวรวัฒนา (2556, หน้า 184-197) ได้นำเสนอวิธีวัดประสิทธิผลขององค์กร 4 วิธี คือ

1. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรจากความสามารถขององค์กรในการบรรลุเป้าหมาย วัดได้จากความสามารถขององค์กรในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

2. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรโดยใช้ความคิดระบบ ให้วัดประสิทธิผลขององค์กรโดยคำนึงถึง

2.1 ความสามารถขององค์กรในการหาปัจจัยนำเข้า

2.2 ความสามารถขององค์กร ในการแปรสภาพปัจจัยนำเข้าให้กลายเป็นปัจจัยนำออก

2.3 ความสามารถขององค์กรในการอยู่รอดท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

2.4 ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาระหว่างส่วนต่างๆขององค์กร ถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดทำงานได้ไม่ดีแล้วจะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่นๆได้

3. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กร โดยดูจากความสามารถขององค์กรในการชนะใจผู้มีอิทธิพล ได้แก่ องค์กรที่มาสายตาแหลมคมสามารถมองว่าบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์ใดในสภาพแวดล้อม ที่มีความสำคัญต่อองค์กรและยังต้องเป็นองค์กรที่สามารถชนะใจบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลายนั้น ไม่ให้มาขัดขวางการทำงานขององค์กร

4. วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรจากค่านิยมที่แตกต่างกันของสมาชิกขององค์กรนักวิชาการเชื่อว่า ประสิทธิภาพขององค์กรเป็นเรื่องน่าจืดจางถึงเกณฑ์วัดประสิทธิผลขององค์กรจึงขึ้นอยู่กับว่าใครมีตำแหน่งอะไร มีผลประโยชน์อะไร ดังนั้นการวัดประสิทธิผลขององค์กร จึงต้องพิจารณาค่านิยมต่างๆของผู้ประเมินองค์กรซึ่งจะเป็นผู้เลือกว่าจะใช้มาตรวัดประสิทธิผลองค์กรแบบไหน

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กรสามารถวัดได้จากการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์กร โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของการบรรลุวัตถุประสงค์และการประเมินผลโดยประชาชนซึ่งประเมินจากความพึงพอใจของประชาชน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินการให้บริการสาธารณะ เป้าหมายของการให้บริการ คือ การสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ

ตารางที่ 2.2 แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

แหล่งที่มา	ความหมาย
Parsons, 1960 (อ้างถึงใน พรชัย เชื้อชูชาติ, 2546, หน้า 33)	พาร์สัน เสนอความคิดในการวัดประสิทธิผลขององค์การ โดยพิจารณาจากการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม (Adaptation) และการบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment)
Fiedler (1967,P.32)	ประสิทธิผล คือการที่กลุ่มสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งถือว่าเป็นประสิทธิผลของกลุ่ม
Steers (1977,P.6)	ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า หมายถึง ความสามารถในการสรรหาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีคุณค่า
Price (1976,P.32)	ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผล คือ ความสามารถในการดำเนินการให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีตัวบ่งชี้ความมีประสิทธิภาพขององค์การ 5 อย่าง คือ ความสามารถในการผลิต ขวัญ การปฏิบัติตามแบบอย่าง การปรับตัว และความเป็นปึกแผ่นขององค์การ
Hall (1991 : 6)	ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า เป็นความสามารถของการแสวงหาประโยชน์จากสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้ทรัพยากรที่หายากและมีคุณค่า ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานขององค์การให้ได้ผลตามเป้าหมาย
Certo(1992; อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ , 2545, หน้า 23)	ประสิทธิผล หมายถึง การใช้ทรัพยากรขององค์การให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
ทองหล่อ เดชไทย (2540 , หน้า 277)	ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล (effectiveness) ไว้ว่า เป็นการแสดงให้เห็นถึงผลที่ได้รับของโครงการ หรือบริการที่มีส่วนช่วยลดและแก้ปัญหาของโครงการ หรือพัฒนางานให้ดีขึ้น ฉะนั้น ประสิทธิภาพจึงเป็นการวัดองศาของการได้มาซึ่งวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ของโครงการ
ตินปรัชญพฤทธิ (2542 , หน้า 130)	กล่าวว่าประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ระดับคนที่สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด
สุเมธ ชัยเลิศวนิชกุล (2542, หน้า 28)	กล่าวว่าประสิทธิผล หมายถึง การปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ความมีประสิทธิภาพ คือ ตัวชี้วัด ว่าวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ผลผลิตแล้วนำผลผลิตนั้นก่อให้เกิด (Impact) ผลลัพธ์ที่ผู้ใช้บริการหรือประชาชนอยากได้จริง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความเข้มแข็งได้นั้นจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ส่วนด้วยกัน เช่นมีการบริหารจัดการที่ดี มีสมาชิกคณะกรรมการบริหารและเจ้าพนักงานที่เข้าใจ บทบาทหน้าที่ มีความซื่อสัตย์มีความรู้ความสามารถ ขณะเดียวกันจะต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เป็นอย่างดีด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจึงจะเข้มแข็งและสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาตำบลสู่ความเจริญได้ตามที่มุ่งหวัง

2.3.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้ดังนี้

โกวิทพวงงาม(2544, หน้า29) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่นคือการปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของคน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดการเป็นองค์การ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งเข้ามาทั้งหมดหรือบางส่วนทั้งนี้มีความเป็นอิสระใน การบริหารงานแต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐหาได้ไม่เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น สาระสำคัญของหลักการปกครองท้องถิ่น มีดังนี้

1. อาจมีรูปแบบหน่วยการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบตามความแตกต่างของความเจริญ ประชากรหรือขนาดพื้นที่
2. ต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม
3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเอง โดยสิทธินี้แบ่งเป็น2ประการคือ
 - 3.1 สิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆขององค์การปกครองท้องถิ่น
 - 3.2 สิทธิในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2545, หน้า37 - 39) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญ 3 ประการดังนี้

1. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสเรียนรู้ฝึกปฏิบัติและเข้าใจถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยการเรียนจากของจริงปฏิบัติจริงมิใช่เรียนแต่เฉพาะทางทฤษฎีซึ่งถือได้ว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นโรงเรียนหรือสถานที่ฝึกหัดและปลูกฝังการเมืองการปกครองและการบริหารตามหลักการประชาธิปไตย
2. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในส่วนกลางไปให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นอันเป็นลักษณะของการกระจายอำนาจการปกครองและการบริหารไปให้ประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง
3. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลในส่วนกลางเพื่อปฏิบัติงานด้านการปกครองการบริหารและการจัดบริการสาธารณะ เพื่อประชาชนส่วนร่วมในท้องถิ่น โดยการปฏิบัติงานดังกล่าวด้วยตนเองและยังได้กำหนดหลักการปกครองท้องถิ่นไว้2ประการดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีองค์กรหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นหลักและแกนนำ ในการปกครองการบริหารงานและการจัดกิจกรรมสาธารณะบางอย่าง โดยขนาดหน่วยการปกครองท้องถิ่นไม่ควรใหญ่เกินไป

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่น อาจแบ่งเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น เทศบาลประกอบด้วยฝ่ายบริหาร คือ คณะเทศมนตรี และฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สภาเทศบาล เป็นต้น

กรมการปกครอง, (2554, หน้า 52 - 55) ได้เสนอการกระจายอำนาจการปกครองสู่องค์กรท้องถิ่นดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติในหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งฝ่ายบริหารอาจมาจากการเลือกตั้งทางตรงและทางอ้อมก็ได้
2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีความเป็นอิสระหรือมีอำนาจอิสระในการปกครองและการบริหารงานในท้องถิ่นของตนการกำกับดูแลจากรัฐบาลในส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาคจะต้องมีอยู่ในวงจำกัดในเวลาเดียวกันความเป็นอิสระมากเกินไปอันจะนำไปสู่การแยกตัวเป็นอิสระ
3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคลคือมีอำนาจในการทำนิติกรรมสัญญา ตามกฎหมายหน่วยงานต่างๆของภาครัฐและเอกชนได้ซึ่งการทำนิติกรรมสัญญาอาจต้องมีขอบเขตหรือเงินจำกัดมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับขนาดความรู้ความสามารถและฐานะทางเศรษฐกิจของหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นแต่ละแห่ง
4. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องสังกัดการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
5. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องได้รับอำนาจหน้าที่จากรัฐบาลในส่วนกลางให้เพียงพอ กับขนาดความรู้ความสามารถ และฐานะทางเศรษฐกิจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น
6. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมายโดยเฉพาะสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่รวมทั้งเพื่อใช้บังคับแก่ประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนี้แล้วหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นด้วย
7. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีงบประมาณและแหล่งรายได้ของตนเอง โดยต้องพยายามไม่ขอรับเงินอุดหนุนจากส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคหรือขอรับเงินอุดหนุนน้อยที่สุด
8. ข้าราชการประจำจะต้องไม่เข้าไปเป็นหัวหน้าหรือเข้าไปมีบทบาทสำคัญอยู่ในหน่วยการปกครองท้องถิ่น
9. ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในหน่วยการปกครองท้องถิ่นหรือเรียกว่าต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น นับตั้งแต่การคิดการวางแผนการตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติ
10. รัฐบาลในส่วนกลางต้องมีเจตนารมณ์พร้อมทั้งมีการลงมือปฏิบัติให้เกิดผลอย่างชัดเจนในการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
11. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีจิตสำนึกในการรักและห่วงหาชุ่มชนหรือท้องถิ่นของตนพร้อมทั้งมีจิตสำนึกในการเสียสละและร่วมกันทำงานเพื่อส่วนรวม ตลอดจนมีความซื่อสัตย์ สุจริต ขยันและอดทน

สรุปได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐควมมีประสิทธิภาพความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็นการกระจายภารกิจ และทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่นการกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนทั้งนี้โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

2.3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน

2.3.2.1 ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

เดิมสภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้ราษฎรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างอย่างเท่าเทียมและเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นและราษฎรเป็นมีส่วนร่วม ซึ่งจะเป็นแนวทางนำราษฎรไปสู่การปกครองระบบประชาธิปไตย

พ.ศ. 2537 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบบริหารงานในตำบลแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่ พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะบริหารงานในระดับตำบล

โกวิท พวงงาม (2544, หน้า 169-170) โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบสภาตำบล ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท
2. รูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหาร

หลักเกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่าถ้าสภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

2.3.2.2 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน มีลักษณะโครงสร้างที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ซึ่งเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546) ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

- 1) โครงสร้างสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกหมู่บ้านละ 2 คน อบต. ไตมี 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิก 6 คน อบต. ไตมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 3 คน
- 2) โครงสร้างคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน โดยประชาชนเป็นคนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง

2.3.2.3 อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

- 1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

2) พิจารณาและความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

3) ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2.3.2.4 อำนาจหน้าที่ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติและแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

3) รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

2.3.2.5 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีบทบาทหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ดังนี้

1) มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม

2) มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้

2.1) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก

2.2) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

2.4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ

2.7) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

2.9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

3) มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

3.1) ให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

3.2) ให้น้ำและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3.3) ให้น้ำและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

- 3.4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- 3.5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 3.6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 3.7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- 3.8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 3.9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
- 3.10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 3.11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 3.12) การท่องเที่ยว
- 3.13) การผังเมือง

4) มาตรา 69/1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณการจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

2.3.2.6 อำนาจหน้าที่ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542กำหนดให้ อบต. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ตามมาตรา 16 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรค และการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
31. กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กล่าวมานั้นไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวงกรม หรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใดเพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลแต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐนำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

ตารางที่ 2.3 แหล่งที่มาของคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

แหล่งที่มา	ความหมาย
โกวิทพวงงาม(2544, หน้า 29)	การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของคนการบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดการเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งเข้ามาทั้งหมดหรือบางส่วนทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน
วิรัชวิรัชนิภาวรรณ (2545, หน้า37 - 39)	ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญ3ประการดังนี้ 1. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสเรียนรู้ฝึกปฏิบัติและเข้าใจถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยการเรียนจากของจริงปฏิบัติจริง 2. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในส่วนกลางไปให้แก่ประชาชนใน

ตารางที่ 2.3(ต่อ)

แหล่งที่มา	ความหมาย
	ท้องถิ่น 3. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลใน ส่วนกลางเพื่อปฏิบัติงานด้านการปกครองการบริหารและการจัดบริการ สาธารณะ
กรมการปกครอง(2554, หน้า52 - 55)	ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติในหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งฝ่ายบริหารอาจมาจากการเลือกตั้งทางตรงและทางอ้อมก็ได้ต้อง ี่มีความเป็นอิสระหรือมีอำนาจอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีสิทธิตามกฎหมาย และมีงบประมาณและแหล่งรายได้ของตนเอง
โกวิทพวงงาม(2544, หน้า 29)	การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง จัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัด ความต้องการของคนการบริหรงานของท้องถิ่นมีการจัดการเป็นองค์การมี เจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งเข้ามาทั้งหมดหรือบางส่วนทั้งนี้มีความเป็น อิสระในการบริหารงาน
วิรัชวิรัชนิภาวรรณ (2545, หน้า37 - 39)	ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญ3ประการดังนี้ 1. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสเรียนรู้ฝึกปฏิบัติและเข้าใจถึงการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยการเรียนจากของจริงปฏิบัติจริง 2. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในส่วนกลางไปให้แก่ประชาชนใน ท้องถิ่น 3. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลใน ส่วนกลางเพื่อปฏิบัติงานด้านการปกครองการบริหารและการจัดบริการ สาธารณะ

2.4 บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

สภาพทั่วไป

1. ความเป็นมา

กรุงศรีอยุธยาซึ่งเป็นช่วงที่ไทยกำลังทำศึกสงครามรบกับประเทศพม่า ในขณะนั้น กองกำลัง ทหารหลวงของไทย ซึ่งตั้งอยู่ที่บริเวณทุ่งหลวง จังหวัดราชบุรี ได้ออกมาลาดตระเวนและได้ทราบข่าว ว่าทหารพม่าได้ยกกองทัพมาโดยใช้เส้นทางด้านทิศใต้ ผ่านทางด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็น เส้นทางเดินทัพที่จะ เข้ามาตีกรุงศรีอยุธยา กองทหารชุดลาดตระเวนของไทยจึงได้ยกกำลังมาตามลำ ห้วย ปัจจุบันเรียกลำห้วยนี้ว่า “ลำห้วยสามพันนาม”และมาตั้งกองทัพอยู่ที่บริเวณนั้น เรียกชื่อกองทัพว่า “ทัพใต้” เมื่อสงครามสงบลงชาวบ้านจึงพากันอพยพมาสร้างบ้านเรือนอยู่ตรงบริเวณนั้นและตั้งชื่อ หมู่บ้านว่า “บ้านทัพใต้”หรือ “ทับใต้”โดยมีผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อ ผู้ใหญ่ทองสุข ไม่ทราบนามสกุล ต่อมา ได้ยกฐานะเป็น “ตำบลทับใต้” มาจนถึงปัจจุบัน

ตำบลทับใต้ได้ยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จากสภาตำบลทับใต้ เมื่อปี พุทธศักราช 2538 และมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ดำรงตำแหน่งตั้งแต่	หมายเหตุ
1	กำนันแห้ว เอี่ยมศิริ	พ.ศ.2538 – พ.ศ.2542	โดยตำแหน่ง
2	นายอินทร์ กลมเกี้ยว	พ.ศ.2542 – พ.ศ.2546	สภาเลือกตั้ง
3	นายสมศักดิ์ สงสัย	พ.ศ.2546 – พ.ศ.2550	สภาเลือกตั้ง
4	นายณรงค์ ดอกจันทร์	พ.ศ.2550 - ปัจจุบัน	เลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

2. ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อยู่ในเขตภาคตะวันตกของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 13 ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และตำบลทับใต้ยังเป็นสถานที่ตั้งของสถานีราชการที่สำคัญ คือ ที่ว่าการอำเภอหัวหิน

3. พื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ มีเนื้อที่ 139.09 ตารางกิโลเมตรหรือ 86,937 ไร่

4. อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดกับตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ทิศใต้ ติดกับตำบลวังภัง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ทิศตะวันออก ติดกับเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ทิศตะวันตก ติดกับตำบลหนองพลับและตำบลบึงนคร อำเภอหัวหินจังหวัดประจวบฯ

5. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่ราบลุ่มบริเวณกว้าง บางส่วนเป็นพื้นที่ราบเชิงเขา สำหรับพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำไร่ และทำนา ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลอุดมสมบูรณ์ไร้สับปะรด นาข้าว และพืชผลทางการเกษตรอื่นๆ เช่น อ้อย ว่านหางจระเข้ ฯลฯ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชน ในเขตตำบลทับใต้เป็นรายได้หลัก

6. เขตการปกครอง

ตำบลทับใต้ ประกอบด้วยหมู่บ้านจำนวน 14 หมู่ ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านหนองพรานพุก (ผู้ใหญ่ประยงค์ มนชู) หมู่ที่ 2 บ้านทับใต้ (ผู้ใหญ่จันทร์ ชุนประเสริฐ) หมู่ที่ 3 บ้านทุ่งยาว (ผู้ใหญ่บุญเลิศ อันเกตุ) หมู่ที่ 4 บ้านวังช้อย (ผู้ใหญ่สุวัฒน์ บัวจันทร์) หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่ (นายประวิทย์ พุ่มซ้อน) หมู่ที่ 6 บ้านห้วยมงคล (ผู้ใหญ่ทรงศักดิ์ แซ่เจว) หมู่ที่ 7 บ้านหนองหญ้าปล้อง (ผู้ใหญ่ประสิทธิ์ รัตนชาติ) หมู่ที่ 8 บ้านป่าเสลา (ผู้ใหญ่สำรวย เม็งกวง) หมู่ที่ 9 บ้านเขาควง (ผู้ใหญ่พล เกื้อนแถว) หมู่ที่ 10 บ้านวังกระทะ (ผู้ใหญ่กราน สังข์ทอง) หมู่ที่ 11 บ้านทุ่งเสื่อนอน (ผู้ใหญ่เตรียม พรายแก้ว) หมู่ที่ 12 บ้านดอนเสือหมอบ (ผู้ใหญ่เสนห์ ดอกจันทร์) หมู่ที่ 13 บ้านมาลัยทับใต้ (ผู้ใหญ่สุเทพ สงสัย) และหมู่ที่ 14 บ้านเขาเสวยราชา (กำนันตำบลทับใต้นันต์ เนื่อนิล)

7. ประชากร

มีประชากร จำนวน 11,691 คน แยกเป็นชาย 5,668 คน เพศหญิง 6,023 คน จำนวนครัวเรือน 4,820 หลังคาเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 84 คน / ตารางกิโลเมตร

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนหมู่บ้านในเขตพื้นที่ (ข้อมูล ณ เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559)

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ 1 บ้านหนองพรานพุก (ผู้ใหญ่ประยงค์ มนชู)	617	386	456	842
หมู่ที่ 2 บ้านทับใต้ (ผู้ใหญ่จันทร์ ขุนประเสริฐ)	317	317	341	658
หมู่ที่ 3 บ้านทุ่งยาว (ผู้ใหญ่บุญเลิศ อ้นเกตุ)	349	508	510	1,018
หมู่ที่ 4 บ้านวังข่อย (ผู้ใหญ่สุวัฒน์ บัวจันทร์)	376	627	628	1,255
หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่ (นายประวิทย์ พุ่มซ้อน)	322	491	532	1,023
หมู่ที่ 6 บ้านห้วยมงคล (ผู้ใหญ่ทรงศักดิ์ แซ่เจาว)	199	307	337	644
หมู่ที่ 7 บ้านหนองหญ้าปล้อง (ผู้ใหญ่ประสิทธิ์ รัตนชาติ)	385	465	479	944
หมู่ที่ 8 บ้านป่าเสลา (ผู้ใหญ่สำรวย เม็งกวง)	299	386	392	778
หมู่ที่ 9 บ้านเขาควง (ผู้ใหญ่พล เกื่อนแถว)	417	347	376	723
หมู่ที่ 10 บ้านวังกระทะ (ผู้ใหญ่กราน สังข์ทอง)	429	462	479	941
หมู่ที่ 11 บ้านทุ่งเสื่อนอน (ผู้ใหญ่เตรียม พรายแก้ว)	102	177	212	389
หมู่ที่ 12 บ้านดอนเสือหมอบ (ผู้ใหญ่เสน่ห์ ดอกจันทร์)	196	260	270	530
หมู่ที่ 13 บ้านมาลัยทับใต้ (ผู้ใหญ่สุเทพ สงสัย)	485	532	608	1,140
หมู่ที่ 14 บ้านเขาเสวยราชย์ (กำนันตำบลทับใต้อันต์เนื่อนิล)	327	403	403	806
รวม	4,820	5,668	6,023	11,691

สถานศึกษา	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู	รวม (ครู+ นักเรียน)	อัตราส่วนครู: นักเรียน
1.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านหนองพรานพุก	1	28	2	30	1 : 20
2.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านทับใต้	1	40	2	42	1 : 20
3.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านทุ่งยาว	1	30	2	32	1 : 20
4.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านวังข่อย	1	25	2	27	1 : 20
5.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านหนองไผ่	1	30	2	32	1 : 20
6.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านห้วยมงคล	1	36	2	38	1 : 20

2.สถาบันและองค์กรทางศาสนา

2.1วัด จำนวน 7 แห่ง

2.2สำนักสงฆ์ จำนวน 2 แห่ง

3.สาธารณสุข

3.1สถานีอนามัยประจำตำบล / หมู่บ้าน จำนวน 1 แห่ง

3.2อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

3.3รถบรรทุกขยะ จำนวน 2 คัน

3.4รถบรรทุกน้ำ ขนาด 1,000 ลิตร จำนวน 1 คัน

4.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถานีตำรวจตำบลทับใต้ (หน่วยบริการประชาชนตำบลทับใต้ (ต.08)) จำนวน 1 แห่ง

มวลงจัดตั้ง

จากสภาพพื้นที่ชุมชนของตำบลทับใต้ มีลักษณะการกระจายอยู่ตามพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ซึ่งจะมีถนนสายต่างๆ ที่ผ่านหมู่บ้านเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์กลางชุมชนได้แก่ วัด โรงเรียน และศาลากลางบ้านฯ ซึ่งมีอยู่กระจายทั้งตำบล ประชาชนส่วนใหญ่ จึงใช้วัดโรงเรียนและศาลากลางบ้านที่มีรัศมีอยู่ใกล้กับบ้านของตนทำให้วัดโรงเรียน และศาลากลางบ้านแต่ละแห่งมีความสำคัญเท่าๆ กัน

กลุ่มและสถาบันต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นในตำบลทับใต้ มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ความพร้อมในการรวมกลุ่มของชุมชนตำบลทับใต้ ในการก่อตั้งเป็นกลุ่มใหญ่นั้นยังไม่พร้อมมากนักเพราะไม่ค่อยมีเวลาว่างต้องรับจ้างทำงานตามบริษัทต่างๆ แต่ความพร้อมในการรวมกลุ่ม เดิมนั้นมีความพร้อมพอสมควรแต่ต้องมีการกระตุ้นจูงใจบ้าง กลุ่มพลังมวลชนหรือกลุ่มต่างๆ ที่รวมกันในตำบลทับใต้ มีกลุ่มต่างๆ สรุป ดังนี้

1. กลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลทับใต้	จำนวน	60 คน
2. กลุ่มแม่บ้านหนองพรานพุก (ทำพวงหรีด)	จำนวน	16 คน
3. กลุ่มบ้านทับใต้ผลิตปุ๋ยชีวภาพ	จำนวน	38 คน
4. กลุ่มทับใต้ผู้เลี้ยงเป็ดไข่นบ้าน	จำนวน	36 คน
5. กลุ่มบ้านทับใต้ผลิตไข่เค็มสมุนไพร	จำนวน	20 คน
6. กลุ่มบ้านทุ่งยาวผลิตน้ำพริก	จำนวน	20 คน
7. กลุ่มบ้านทุ่งยาวรังนกพร้อมดื่ม	จำนวน	20 คน
8. กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้	จำนวน	240 คน

9. กลุ่มน้ำดื่มชุมชนบ้านวังข่อย	จำนวน	30 คน
10. กลุ่มอาชีพบ้านทุ่งเสื่อนอน (เลี้ยงไก่)	จำนวน	20 คน
11. กลุ่มพัฒนาอาชีพบ้านเขาควง	จำนวน	70 คน
12. กลุ่มอาชีพบ้านหนองหญ้าปล้อง (กวนสับปะรด)	จำนวน	20 คน
13. กลุ่มผลิตปุ๋ยชีวภาพ	จำนวน	35 คน
14. กลุ่มผลิตดอกไม้จันทน์บ้านวังกะทะ	จำนวน	15 คน
15. กลุ่มโรงสีข้าวชุมชนบ้านทุ่งเสื่อนอน	จำนวน	40 คน
16. กลุ่มผลิตน้ำพริกแกงบ้านทุ่งเสื่อนอน	จำนวน	15 คน
17. กลุ่มสมุนไพรไทยนานา	จำนวน	15 คน
18. กลุ่มผลิตน้ำดื่มบ้านมาลัยทับใต้	จำนวน	35 คน
19. ชมรมผู้สูงอายุ	จำนวน	100 คน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลทับใต้

เพื่อให้การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลทับใต้เป็นไปในทิศทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตาม “วิสัยทัศน์” “การคมนาคมสะดวก มีน้ำพอเพียง มีไฟฟ้าใช้ เศรษฐกิจดี มีความรู้ทั่วถึง สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ เป็นเมืองน่าอยู่และน่าท่องเที่ยว” องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาในช่วงระยะเวลาสามปี (พ.ศ.2559 – 2561) โดยเรียงลำดับการดำเนินการก่อนหลังดังรายละเอียด ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

- 1.1 สร้างเสริมความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพ
- 1.2 ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน
- 1.3 ส่งเสริมคุณภาพชีวิตสวัสดิการและการให้สงเคราะห์แก่ประชาชน
- 1.4 พัฒนาศักยภาพคน ครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้
- 1.5 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การจัดระเบียบสังคม และการรักษาความสงบ

เรียบร้อย

- 1.6 จัดให้มีสถานที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายและนันทนาการ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

- 2.1 ก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาถนน ตรอก ซอย สะพาน และท่อระบายน้ำ
- 2.2 ก่อสร้าง ปรับปรุงอาคาร และป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ
- 2.3ปรับปรุง ก่อสร้างสถานที่ออกกำลังกายภายในตำบลทับใต้

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

- 3.1 ก่อสร้างปรับปรุงฝายต้นน้ำลำธาร
- 3.2 ก่อสร้างปรับปรุงระบบประปาและท่อระบายน้ำ
- 3.3 การแก้ปัญหาภัยแล้ง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหารแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

- 4.1 พัฒนาบุคลากรในการปฏิบัติงาน
- 4.2 พัฒนาผู้บริหารและสมาชิกสภา

4.3 ก่อสร้างปรับปรุงที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

4.4 ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติราชการ

4.5 จัดซื้อครุภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

5.1 ส่งเสริมกิจกรรมสาธารณสุข

5.2 ส่งเสริมการกีฬาและการออกกำลังกาย

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

6.1 ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียนในตำบลทับใต้

6.2 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนตำบลทับใต้

6.3 การอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

7.1 สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.2 การจัดการขยะอย่างเหมาะสม

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

เพื่อเป็นแนวทางกำหนดการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้เป็นไปในทิศทางเดียวกันครอบคลุมภารกิจหลัก คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ได้กำหนดแนวทางในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสาม ปี (พ.ศ. 2559-2561) มีดังนี้

1. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา กีฬา และศิลปวัฒนธรรม

1.1 ส่งเสริมการศึกษา ตั้งแต่เด็กเล็ก ระบบการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อให้เด็กทุกคนมีการศึกษาที่เท่าเทียมกัน

1.2 สนับสนุนการกีฬาให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชน

1.3 ส่งเสริมการภูมิปัญญา ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นให้สืบทอดต่อไป

1.4 ในด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา กีฬา และศิลปวัฒนธรรม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการศึกษาตั้งแต่เด็กเล็ก ระบบการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อให้เด็กทุกคนมีการศึกษา เท่าเทียมกันตลอดจนแนะนำและ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงงานประเพณีพื้นบ้าน เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา

2. นโยบายด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.1 ส่งเสริมการป้องกันและระงับโรค เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง

2.2 ส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยมุ่งเน้น ด้านสุขอนามัย ของพี่น้องด้วยการร่วมมือกับสถานี

อนามัยตำบลทับใต้ เช่น ส่งเสริมสุขภาพ

3. นโยบายการจัดระเบียบชุมชน

เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมุ่งเน้น ประโยชน์ สุขแก่ชุมชน ด้วยการร่วมมือกับภาครัฐต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ทำให้ชุมชนแลสังคมได้รับความเดือดร้อนให้หมดไปจากพื้นที่

4.นโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

4.1 ส่งเสริมการประกอบอาชีพ เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน ให้มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ในการ ประกอบอาชีพ โดยพร้อมส่งเสริมการลงทุนในทุกอาชีพและทุกโครงการตามความต้องการของ ประชาชน ซึ่งจะต้องเป็นภารกิจหลักในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไปในอนาคต

4.2 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

5.นโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการวางผังเมือง

5.1 ส่งเสริมการอบรมสร้างจิตสำนึก เฝ้าระวัง ป้องกัน บำบัด พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เช่น การอนุรักษ์และส่งเสริมการปลูกป่าในพื้นที่ทุกหมู่บ้าน

5.2 สนับสนุนการจัดวางระบบผังเมือง ให้เป็นเมืองน่าอยู่

6.นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

6.1 พัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน รางระบายน้ำ รวมทั้งการติดต่อประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมทั้งหน่วยงานราชการต่าง ๆ

6.2 พัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาประปาและกำลังการผลิต รวมทั้งการติดต่อ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งหน่วยงานราชการต่าง ๆ

6.3 ดำเนินการติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน เพื่อสร้างความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและผู้ใช้เส้นทางในการสัญจรไปมา

7.นโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

7.1 พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

7.2 พัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัยในการปฏิบัติงาน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” โดยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบในการศึกษาดังนี้

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน

เรื่องของการพัฒนาชุมชน ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากผลงานวิจัยที่ได้มีผู้ทำงานวิจัยเป็นจำนวนมาก และในที่นี้ได้นำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนมากกล่าวพอสังเขป ดังนี้

กองแผนงาน กรมการศาสนา(2553 , บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน”จากการวิจัยพบว่า กระบวนการ บริหารของเจ้าอาวาสวัดทุกรูป มีกระบวนการแบบธรรมาธิปไตย กล่าวคือ การบริหารที่ทุกคนมีส่วนร่วม รับฟังข้อคิดเห็นในลักษณะการปรึกษาหารือ โดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน แบ่งเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยหลัก หรือปัจจัยโดยตรง ประกอบด้วย ความสามารถพิเศษหรือมองคุณ ลักษณะเฉพาะพิเศษของเจ้าอาวาส บุคลิกภาพ ภาวะผู้นำเช่นความมีมนุษยสัมพันธ์ ความซื่อสัตย์ ระยะเวลาในการบวช ระดับการศึกษา และกระบวนการบริหารในการทำงานอย่างเป็นระบบ เป็นต้น

2. ปัจจัยเสริม หรือปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนได้แก่ สภาพแวดล้อม ท่าเลที่ตั้ง บรรยากาศในวัด และการที่วัดมีลักษณะพิเศษเฉพาะเช่น เป็นโบราณสถาน มีโบราณวัตถุทางศิลปวัฒนธรรมและอื่นๆ

พระมหาวิเชียร ชาญณรงค์(2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทพระสงฆ์ในการนำหลักธรรมมา ใช้ทำกิจกรรมงานพัฒนาชุมชน เพื่อ ลด ละ เลิก อบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพระครูศีลวราภรณ์” จาก ผลการวิจัยพบว่า พระสงฆ์มีบทบาทในการเป็นผู้นำชุมชน ด้วยการกระตุ้นปลุกจิตสำนึก นำเทคนิควิธีการ ในการเข้าถึงชุมชน การสื่อสารกับชุมชนผ่านการเทศ บรรยาย ป้ายข้อความสื่อด้วยหลักธรรม การ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและเป็นผู้ให้คำปรึกษา ในการพัฒนากิจกรรมกลุ่มซึ่งตั้งเป้าหมายไว้ชัดเจน คือชุมชนปลอดจากอบายมุขโดยขั้นตอนของกิจกรรมมุ่งให้เกิดการเรียนรู้ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การแก้ปัญหาของตนเอง

ปิ่นไพร ขาววัง (2554)ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ พัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี”พบว่า เพศ อายุการติดต่อกับเทศบาล และการเป็นกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดย เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคือ เพศชายมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ประชาชนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมใน การพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่มีอายุ 39 ปีลงมา ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการการมีส่วนร่วมใน การพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่มาอาชีพ รับจ้าง เกษตร ประมง ค้าขายและอื่นๆ ประชาชนที่เคย ติดต่อกับเทศบาลและประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่า ประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม สอนระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้และระยะเวลาที่ อาศัยอยู่ในเทศบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

สุภาวดี ติมินทร (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของกรรมการ องค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธารามจังหวัดราชบุรี” ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ระดับภาวะผู้นำใน การพัฒนาท้องถิ่นของกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธารามจังหวัดราชบุรีโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ไต่ แก ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และหลักการ และกระบวนการวางแผน ด้านการรับรู้ ข่าวสารในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นอื่นๆ กรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีตำแหน่งในองค์การบริหาร ส่วนตำบล และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน มีภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และหลักการและกระบวนการวางแผน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 สอนกรรมการ องค์กรบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม และการได้รับการฝึกอบรมความรู้ แตกต่างกัน มีภาวะผู้นำ ในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และหลักการและกระบวนการ วางแผน ไม่แตกต่างกัน กรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการฝึกอบรมความรู้ มีผลทำให้ภาวะ ผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการรับรู้ข่าวสาร ในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นและอื่นๆ ของกรรมการองค์การ บริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอนกรรมการ องค์กรบริหารส่วนตำบล ที่มีเพศ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล ระยะเวลา

การดำรงตำแหน่ง และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม แตกต่างกันไป มีภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับรู้ข่าวสารในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า การพัฒนาชุมชนเป็นขบวนการส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นโดยประชาชนเข้าร่วมมือหรือริเริ่มเอง ถ้าประชาชนไม่รู้จักริเริ่มการใช้เทคนิคกระตุ้นเตือนให้เกิดการริเริ่มเมื่อประชาชนเข้าร่วมมือกับรัฐจึงทำให้เกิดบทบาทและกรรมวิธีขึ้นอีกเพราะประชาชนต้องปรึกษาหารือกันเองกำหนดความต้องการวางโครงการเองแล้วก็ร่วมมือกันเอง แล้วร่วมมือกันปฏิบัติตามโครงการนั้นๆ เพราะว่าวิธีที่ประชาชนคิดทำเอง มีความสำคัญยิ่งกว่าผลงานเสียอีก ตลอดจนความเชื่อมั่นในตนเอง

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล

เรื่องของประสิทธิผลเป็นเรื่องสำคัญ เป็นผลสำเร็จของการปฏิบัติงานในแต่ละองค์กรที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากผลงานวิจัยที่ได้มีผู้ทำงานวิจัยเป็นจำนวนมาก และในที่นี้ได้้นำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลมากล่าวพอสังเขป ดังนี้

พระมหาจียรพันธ์ ธมมปสฎฐ (นาประเสริฐ)(2554) ทำการศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลภายใต้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางชะแยง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี” พบว่า คุณลักษณะบุคคลได้แก่ เพศ, รายได้เงินเดือน, วุฒิการศึกษา, ประสบการณ์การทำงาน, ตำแหน่ง, ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยแรงจูงใจต่างกันมีประสิทธิผลการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่คุณลักษณะส่วนบุคคลทางด้านอายุต่างกันมีประสิทธิผลการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามระเบียบกฎหมายกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลระดับผู้บริหารผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามระเบียบกฎหมาย มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดย Good. C.V. (1973) ได้อธิบายว่า ความรู้ เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ

สุริรัตน์ กณภาพันธุ์(2556) ได้กล่าวถึง “ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนเอกชนของวัด : กรณีศึกษาโรงเรียนวัดใหม่กรงทอง จังหวัดปราจีนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนของวัดใหม่กรงทอง จังหวัดปราจีนบุรี ด้านปัจจัยส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารด้านผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ปัจจัยด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และปัจจัยด้านบุคลากร ตามลำดับประสิทธิผลด้านครูผู้สอน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ ประสิทธิผลด้านผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน มากที่สุดรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ตามลำดับ

สัมฤทธิ์สุขสงค์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์” พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับต่ำซึ่งเพื่อน ทองแก้ว (2551) ให้ความสำคัญว่า ผู้บริหารถือเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อองค์กรหรือ

หน่วยงาน เป็นผู้รับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร ผู้บริหารที่เฉลียวฉลาด บริหารงานเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีกลยุทธ์ที่ดี ย่อมได้เปรียบกว่าองค์กรที่มีผู้บริหารที่มีความสามารถน้อยกว่า การพัฒนาตนเองของนักบริหารจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อจะได้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เต็มกำลัง เต็มความสามารถ ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรต่อไป พนักงานส่วนตำบลระดับผู้บริหารในเขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีรายได้เงินเดือน, วุฒิการศึกษา, ประสบการณ์การทำงาน, ตำแหน่ง, ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยแรงจูงใจต่างก็มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

กาญจนา งานสุจริต(2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสันป่าตอง จำกัด จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า การดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสันป่าตอง จำกัด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีผล ต่อประสิทธิผลคือ ลักษณะของพนักงานด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการสหกรณ์ ความรู้สึก ผูกพันต่อสหกรณ์ ความชัดเจนและการยอมรับบทบาทของตน และการใช้นโยบายการบริหารของ สหกรณ์ด้านการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การจัดหาและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การติดต่อสื่อสารภาวะผู้นำและการตัดสินใจ การปรับตัว และการริเริ่มสิ่งใหม่

วรเทพ เชื้อเจ็ดองค์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การเทศบาลตำบลหางดงและเทศบาลตำบลสันทรายหลวง จังหวัดเชียงใหม่” โดยใช้ปัจจัยด้าน ลักษณะขององค์การ สภาพแวดล้อม พนักงาน และนโยบายการบริหาร เปรียบเทียบประสิทธิผลระหว่าง 2 เทศบาล พบว่าประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลหางดงมีประสิทธิผลการดำเนินงานรวมสูงกว่า และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก บรรยากาศในการทำงาน และความสามารถของเทศบาลตำบลในการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินของทั้งสองเทศบาล

สรุปลำดับว่า องค์ความรู้เกี่ยวกับประสิทธิผล อาจกล่าวได้ว่าการวัดประสิทธิผลในการบริหารงานสามารถวัดได้ในเรื่องของการตอบสนองต่อความต้องการของคนส่วนรวม การบริหารงานให้เกิดการสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงการให้บริการด้วยความเต็มใจ การให้บริการอย่างเพียงพอ ความสะดวกสบายในการไปใช้บริการ ย่อมเป็นที่น่าพอใจและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้ตามความต้องการ

2.5.3 งานวิจัยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่องของการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งที่เปรียบเสมือนนโยบายในปฏิบัติงานของแต่ละองค์กรที่ผู้วิจัยได้ศึกษา จากผลงานวิจัยที่ได้มีผู้ทำงานวิจัยเป็นจำนวนมาก และในที่นี้ได้้นำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมากล่าวพอสังเขป ดังนี้

เจนยุทธ์ อุ่นเจริญทวิสิน (2555) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์” มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า และเพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ 1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสมเด็จ โดยรวมและจำแนกตามเพศ

อายุระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เห็นว่าปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จ อำเภอสุมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่า 2. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสมเด็จ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน เห็นว่าปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จ อำเภอสุมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน โดยสรุป ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสมเด็จ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน เห็นว่ามีปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จอำเภอสุมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นคณะผู้บริหารท้องถิ่นและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำไปเป็น ข้อเสนอแนะในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานของเทศบาลตำบลสมเด็จตามหลักธรรมาภิบาล ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ธินิตา ฐิติภากร (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความโปร่งใสในการบริหารงานของเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครปฐม” พบว่า ความโปร่งใสของเทศบาล ตำบลอยู่ในระดับปานกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความโปร่งใสในการบริหารงานเทศบาล 1) การเปิดเผยข้อมูล 2) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของรัฐ 3) ความรับผิดชอบต่อในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก 4) การให้ประชาชนติดตาม ตรวจสอบการบริหารงาน

รพีธ สแสงผ่อง (2557) ได้วิจัยเรื่อง “กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลของกรมการบริการและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า

1. กรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรีมีกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก โดยมีกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความคุ้มค่าสำหรับค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความรับผิดชอบต่อ

2. กรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี ที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันมีกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กรรมการบริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี ที่มีตำแหน่งของกรรมการบริหารและสมาชิกสภาจำนวนครั้งที่เข้ามาดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล และระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน มีกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จตุพล ดวงจิต (2555) ได้วิจัยเรื่อง “การกระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาการถ่ายโอนอำนาจของอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาให้กับเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา” พบว่า พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พุทธศักราช 2542 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีความ ประสานไปในทิศทางเดียวกัน คือมุ่งเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร จัดการและสามารถตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตัวเอง แต่ในทางปฏิบัติภารกิจที่จะถ่าย โอนโดยภาพรวมยังไม่สอดคล้องประสานกับหลักการแบ่งภารกิจระหว่าง

ราชการบริหาร ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กันเองยังมีปัญหาอุปสรรคหลายด้าน

ภาพนุผล ภาษา(2554) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์กรบริหาร ส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรบริหารส่วนตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัด สมุทรปราการ” ผลการศึกษาพบว่า ระดับทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบล บางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นว่ ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล บางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า การวิจัยที่ได้กล่าวมานั้น การบริหารงานของของผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งที่เปรียบเสมือนนโยบายในปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรบริหารส่วนตำบลคือ การให้บริการแก่ผู้มารับบริการในองค์กรบริหารส่วนตำบลอย่างถูกต้อง โปร่งใสและรวดเร็ว ย่อมเกิดประสิทธิผลขององค์กร และเป็นที่ยอมรับของประชาชนในเรื่องการให้บริการที่ดีต่อไป

ตารางที่ 2-5 ผลงานวิจัยและข้อค้นพบทางการวิจัยของนักวิชาการ

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
1. ัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน, กองแผนงาน กรมการศาสนา (2553,บทคัดย่อ)	กระบวนการบริหารของเจ้าอาวาสวัดทุกรูป มีกระบวนการแบบธรรมวิธีไทย กล่าวคือ การบริหารที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับฟังข้อคิดเห็นในลักษณะการปรึกษาหารือ โดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน
2. บทบาทพระสงฆ์ในการนำหลักธรรมมาใช้ทำกิจกรรมงานพัฒนาชุมชนเพื่อ ลด ละ เลิก อบายมุข : ศึกษาเฉพาะกรณีพระครูศีลวารารักษ์, พระมหาวิเชียร ชาญณรงค์ (2557,บทคัดย่อ)	พระสงฆ์มีบทบาทในการเป็นผู้นำชุมชน ด้วยการกระตุ้นปลุกจิตสำนึก นำเทคนิควิธีการในการเข้าถึงชุมชน การสื่อสารกับชุมชนผ่านการเทศ บรรยาย ป้ายข้อความสื่อด้วยหลักธรรม การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและเป็นผู้ให้คำปรึกษา ในการพัฒนากิจกรรมกลุ่มซึ่งตั้งเป้าหมายไว้ชัดเจน
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี, ปิ่นไพร ชาววัง (2554,บทคัดย่อ)	เพศ อายุการติดต่อกับเทศบาล และการเป็นกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคือ เพศชายมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ประชาชนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่มีอายุ 39 ปีลงมา ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่มาอาชีพ รับจ้าง เกษตร ประมง ค้าขายและอื่นๆ ประชาชนที่เคยติดต่อกับเทศบาลและประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม

ตารางที่ 2.5(ต่อ)

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
4.ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของ กรรมการองค์การบริหารส่วน ตำบล อำเภอโพธารามจังหวัด ราชบุรี, สุภาวดี ติมินทร (2554,บทคัดย่อ)	ระดับภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของกรรมการ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธารามจังหวัดราชบุรีโดย รวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และหลักการ และกระบวนการวางแผน ด้านการรับรู้ข่าวสาร
5. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลภายใต้ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 : ศึกษา กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล บางชะแยง อำเภอเมือง จังหวัด ปทุมธานี, พระมหาจรรย์ ธมมปสฺสโร (นาประเสริฐ), (2557 ,หน้า 39)	คุณลักษณะบุคคลได้แก่ เพศ, รายได้เงินเดือน, วุฒิ การศึกษา, ประสบการณ์การทำงาน, ตำแหน่ง, ความรู้ความ เข้าใจและปัจจัยแรงจูงใจต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ คุณลักษณะส่วนบุคคลทางด้านอายุต่างกันมีประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน
6. ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน เอกชนของวัด :กรณีศึกษา โรงเรียนวัดใหม่กรงทอง จังหวัด ปราจีนบุรี, สุรรัตน์ กณพันธ์ (2556 ,หน้า 45)	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนของวัดใหม่กรง ทอง จังหวัดปราจีนบุรี ด้านปัจจัยส่งผลต่อประสิทธิผลการ บริหารด้านผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ปัจจัยด้าน มนุษยสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และ ปัจจัยด้านบุคลากร ตามลำดับ
7. ประสิทธิภาพการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วน ตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์, สัมฤทธิ์ สุขสงค์ (2555 ,บทคัดย่อ)	ผู้บริหารถือเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อองค์กรหรือ หน่วยงาน เป็นผู้รับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ขององค์กร ผู้บริหารที่เฉลียวฉลาด มีมนุษยสัมพันธ์ดี มี วิสัยทัศน์กว้างไกล มีกลยุทธ์ที่ดี ย่อมได้เปรียบกว่าองค์กรที่มี ผู้บริหารที่มีความสามารถน้อยกว่า
8. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการ ดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสัน ป่าตอง จำกัด จังหวัดเชียงใหม่, กาญจนา งานสุจริต(2557 ,หน้าก.)	การดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสันป่าตอง จำกัด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีผล ต่อประสิทธิผลคือ ลักษณะของพนักงานด้านความรู้ความ เข้าใจในหลักการสหกรณ์ ความรู้สึกผูกพันต่อสหกรณ์

ตารางที่ 2.5(ต่อ)

Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
9. การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การเทศบาลตำบลหางดงและเทศบาลตำบลสันทรายหลวง จังหวัดเชียงใหม่, วรเทพ เชื้อเจ็ดองค์ (2554 ,บทคัดย่อ)	ประสิทธิผลการดำเนินงานรวมสูงกว่า และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก บรรยากาศในการทำงาน และความสามารถของเทศบาลตำบลในการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของทั้งสองเทศบาล
10.ปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จ อำเภอสเม็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เจนยุทธ์ อุ่นเจริญทวีสิน (2555 : บทคัดย่อ)	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสมเด็จ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน เห็นว่ามีปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จอำเภอสเม็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน
11. การเปรียบเทียบความโปร่งใสในการบริหารงานของ เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครปฐม, ธินิตา ฐิติภากร (2556 : บทคัดย่อ)	ความโปร่งใสของเทศบาล ตำบลอยู่ในระดับปานกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบ ความโปร่งใสในการบริหารงานเทศบาล 1) การเปิดเผยข้อมูล 2) การให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมของรัฐ 3) ความรับผิดชอบในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก 4) การให้ประชาชนติดตาม ตรวจสอบการบริหารงาน
12. กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลของกรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี, รพีต แสงผ่อง (2557 : บทคัดย่อ)	กรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรีมีกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก โดยมีกระบวนการ บริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือกระบวนการบริหาร
13.การกระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาการถ่ายโอนอำนาจของอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ให้กับเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา, จตุพล ดวงจิต (2555 : บทคัดย่อ)	พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พุทธศักราช 2542 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีความ ประสานไปในทิศทางเดียวกัน คือมุ่งเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร จัดการและสามารถตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆได้ด้วยตัวเอง

ตารางที่ 2.5(ต่อ)

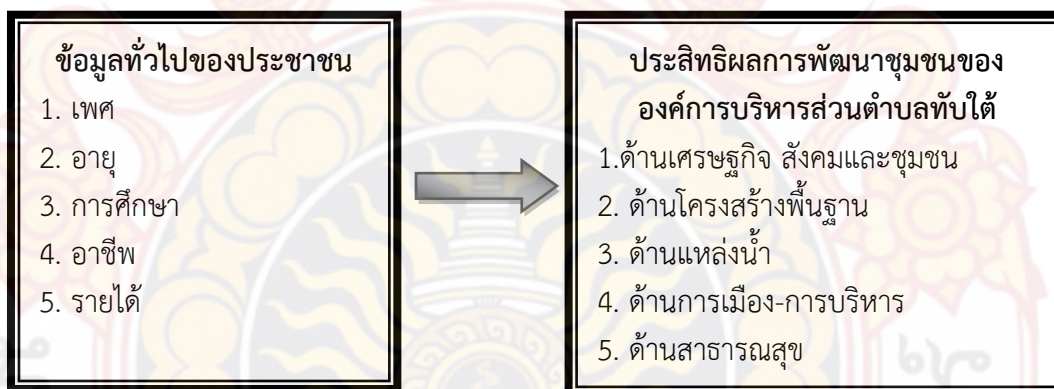
Research Paper ผลงานวิจัย	Findings (Confirmed hypothesis) ข้อค้นพบหรือสมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ
14. ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงาน องค์การบริหาร ส่วนตำบล : ศึกษา เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วน ตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัด สมุทรปราการ, ภาณุพล ภูษา (2554 : บทคัดย่อ)	ระดับทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์การ บริหาร พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบล บางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นว่า ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลบางเพรียง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดย ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนของ
องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอกำแพงหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้เป็น
แนวทางสร้างกรอบการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนดังนี้

ตัวแปรต้นตัวแปรตาม
(Independent Variable)

(Dependent Variable)



แผนภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ได้กำหนดระเบียบวิธีการศึกษาไว้ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรทั้งหมดในการศึกษาค้างนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 11,691 คน(องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้, 2558)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 387 ตัวอย่าง อ้างอิงจากสูตรของการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้เท่ากับร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า ยอมให้มีความคลาดเคลื่อนจากกลุ่มตัวอย่าง(Sampling Error) ร้อยละ 5 ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนของขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e คือ ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (โดยในการศึกษานี้ได้กำหนดให้ เท่ากับ 0.05) แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{11,691}{1+ [11,691(0.05^2)]} \\ &= 386.76 \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เท่ากับ 387 คน

หลังจากได้จำนวนขนาดตัวอย่างแล้วจะทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามหมู่บ้าน รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 1 บ้านหนองพรานพุก	842	28
หมู่ที่ 2 บ้านทับใต้	658	22
หมู่ที่ 3 บ้านทุ่งยาว	1,018	34
หมู่ที่ 4 บ้านวังช่อย	1,255	41
หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่	1,023	34
หมู่ที่ 6 บ้านห้วยมงคล	644	21
หมู่ที่ 7 บ้านหนองหญ้าปล้อง	944	31
หมู่ที่ 8 บ้านป่าเสลา	778	25
หมู่ที่ 9 บ้านเขาควาง	723	24
หมู่ที่ 10 บ้านวังกระทะ	941	31
หมู่ที่ 11 บ้านทุ่งเสื่อนอน	389	13
หมู่ที่ 12 บ้านดอนเสื่อหมอบ	530	18
หมู่ที่ 13 บ้านมาลัยทับใต้	1,140	38
หมู่ที่ 14 บ้านเขาเสวยราชย์	806	27
รวม	11,691	387

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายปิดที่สร้างขึ้นมาจากการศึกษาประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมหัวข้อที่ต้องการศึกษา วัดการมีส่วนร่วมโดยใช้แนวของ Likert ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Questions) และเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว (Best Answer) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 1) ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ 4) ด้านสาธารณสุข ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 30 ข้อ โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การประเมินค่าคะแนน ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การวัดประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็น 5 ระดับ คือ มีส่วนร่วมระดับมากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่แบ่งมาตราส่วนประมาณค่าระดับออกเป็น 5 ช่วงดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน ในระดับมากที่สุด
 คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน ในระดับมาก
 คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนในระดับปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนในระดับน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนในระดับน้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย เพื่อรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีวิธีการสร้างดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยกำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.1.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2.1.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 3 ท่านตรวจสอบ (Content Validity) ดังนี้

- | | | |
|-------------------------|---------|--|
| 1) นายชุมพล ดากล่อม | ตำแหน่ง | ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ |
| 2) นายสุรียา ดอกจันทร์ | ตำแหน่ง | ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ |
| 3) คุณอรนุช ขุนประเสริฐ | ตำแหน่ง | นักพัฒนาชุมชนชำนาญการจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ |

จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้(Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน30 คนเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่า Reliability ของแบบสอบถามโดยใช้ค่า Cronbachs Alpha = 0.981 ได้ค่า Reliability ของแบบสอบถามมีค่าเชื่อถือสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงได้ต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือใช้ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้อย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามและรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองโดยให้หัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 387คน
2. บันทึกข้อมูลเอกสารและข้อมูลแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ
3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 387ชุดโดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชุมชนโดยที่แบบสอบถามได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์จำนวน387ชุดจึงคิดเป็น100 เปอร์เซ็นต์

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ คือ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ในภาพรวม และรายด้านสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้แปรความหมายของข้อมูล ต่าง ๆ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล
3. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามโดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นที่มี 3 กลุ่มขึ้นไปและหากพบว่ามีค่าความ

แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least significant difference test)





บทที่ 4 ผลการศึกษาวิธีวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากการสำรวจข้อมูลจากประชากรในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในประเด็นของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ คือ

(1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ต่อเดือน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 387 ชุด ที่มีข้อมูลครบถ้วน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน และขอเสนอ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ต่อเดือน

4.2 การวิเคราะห์ประสิทธิผลในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ต่อเดือนและระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้านซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคล (n=387)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.ชาย	265	68.50
2.หญิง	122	31.50
รวม	387	100.00
2. อายุ		
1. ไม่เกิน30 ปี	51	13.20
2. 31-45ปี	194	50.10
3. 46-60 ปี	131	33.90
4. 61 ปีขึ้นไป	11	2.80
รวม	387	100.00
3. ระดับการศึกษา		
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	124	32.00
2. ปริญญาตรี	245	63.30
3. สูงกว่าปริญญาตรี	18	4.70
รวม	387	100.00
4. อาชีพ		
1. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	69	17.80
2. พนักงานบริษัท	36	9.30
3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	156	40.30
4. เกษตรกร	126	32.60
รวม	387	100.00
5. รายได้ต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 10,000 บาท	135	34.80
2. 10,001-20,000 บาท	219	56.60
3. 20,001-30,000 บาท	24	6.20
4. สูงกว่า 30,001 ขึ้นไป	9	2.40
รวม	387	100.00

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

6. ระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน		
1. ไม่เกิน 4 ปี	108	27.90
2. 5-8 ปี	221	57.10
3. 9-12 ปี	39	10.10
4. 13 ปีขึ้นไป	19	4.90
รวม	387	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลทั่วไปมี ดังนี้

เพศ การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 387 คน ผลการศึกษาพบว่าเป็นเพศชาย จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 และ เพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 ตามลำดับ

อายุ การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 387 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 46-60 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 และอายุ 61 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 387 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 และ รองลงมาคือ การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 ตามลำดับ

อาชีพ การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 387 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมาเป็นอาชีพเกษตรกร จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60 อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 387 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 รองลงมาคือรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 34.80 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 และรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 ตามลำดับ

ระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน การศึกษาครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 387 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลา 5-8 ปี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 มีระยะเวลาไม่เกิน 4 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 มีระยะเวลา 9-12 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10 และมีระยะเวลา 13 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งประกอบด้วย 1. ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน 2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ และ 4. ด้านสาธารณสุข ผลการศึกษาปรากฏผลการวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษา ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาภาพรวมเป็น ดังนี้

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.14, S.D.=0.81) เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนด้านสาธารณสุข มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.27, S.D.=0.88) รองลงมาคือ ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.19, S.D.=0.85) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.02, S.D.=0.72) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่า S.D. ในภาพรวมพบว่าทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อมูลประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้มีความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	4.02	0.72	มาก
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	4.19	0.85	มาก
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	4.10	0.80	มาก
4. ด้านสาธารณสุข	4.27	0.88	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.14	0.82	มาก

ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชนผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.02, S.D.=0.72) เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.12, S.D.=0.80) รองลงมาคือ การส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและการส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้พิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.09, S.D.=0.72) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรีมีความคิดเห็น

อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}= 3.80$, $S.D.=0.68$) ตามลำดับเมื่อพิจารณาค่า $S.D.$ ในภาพรวมพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ข้อมูลประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชนมีความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน			
1.1 สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรี	3.80	0.68	ปานกลาง
1.2 ฝึกอบรมกลุ่มอาชีพในตำบล	4.01	0.72	มาก
1.3 พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	3.94	0.69	ปานกลาง
1.4 อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้	4.12	0.80	มาก
1.5 สร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มกิจการเกษตร	4.06	0.74	มาก
1.6 ศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจชุมชน	4.03	0.70	มาก
1.7 การสนับสนุนการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ	3.84	0.69	ปานกลาง
1.8 การส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและการส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้พิการ	4.09	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย	4.02	0.72	มาก

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.19$, $S.D.=0.85$) เมื่อพิจารณาจาก รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนคร้วเรือนมีการคมนาคมสะดวกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.32$, $S.D.=0.86$) รองลงมาคือดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับทราบกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้านและตำบลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.20$, $S.D.=0.84$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.07$, $S.D.=0.75$) ตามลำดับ ในภาพรวมพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ข้อมูลประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน			
2.1ดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนครุวีเรือนมีการคมนาคมสะดวก	4.32	0.86	มากที่สุด
2.2ประชาชนภายในหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง	4.19	0.82	มาก
2.3ดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนที่สัญจรไปมาได้รู้จักเส้นทางเข้าหมู่บ้าน	4.15	0.80	มาก
2.4ดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับทราบกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้านและตำบล	4.20	0.84	มาก
2.5เด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอ	4.07	0.75	มาก
2.6ประชาชนในตำบลทับใต้มีลานกีฬาเอนกประสงค์ไว้ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ	4.14	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.19	0.85	มาก

ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.10$, $S.D.=0.80$) เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคเพียงพอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.24$, $S.D.=0.84$) รองลงมาคือ ประชาชนในหมู่บ้านได้มีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.16$, $S.D.=0.80$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ประชาชนได้รับความสะดวกด้านการคมนาคมในช่วงฤดูฝนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.01$, $S.D.= 0.79$) ตามลำดับในภาพรวมพบว่าทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ย 1 แสดงว่า ข้อมูลประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำความเบี่ยงเบนน้อยรายละเอียดตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
3 การพัฒนาต้นแหล่งน้ำ			
3.1 ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคเพียงพอ	4.24	0.84	มากที่สุด
3.2 ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการเกษตรเพียงพอ	4.03	0.76	มาก
3.3 ประชาชนในหมู่บ้านได้มีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอ	4.16	0.80	มาก
3.4 ประชาชนได้รับความสะดวกด้านการคมนาคมในช่วงฤดูฝน	4.01	0.79	มาก
3.5 ประชาชนในหมู่บ้านมีบ่อน้ำตื้นใช้ในการอุปโภคบริโภคเมื่อถึงหน้าแล้งเพียงพอ	4.12	0.79	มาก
3.6 การแจกจ่ายน้ำให้ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค บริโภคในหน้าแล้ง	4.10	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	4.10	0.80	มาก

ด้านสาธารณสุขผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านสาธารณสุขผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.27, S.D.=0.86) เมื่อพิจารณาจากรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีประสิทธิภาพมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.42, S.D.=0.88) รองลงมาคือ ประชาชนในตำบลทับใต้มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเองและคนในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.30, S.D.=0.87) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการป้องกันโรคไข้เลือดออก และโรคเอดส์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.07, S.D.=0.78) ตามลำดับ ในภาพรวมพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ย 1 แสดงว่า ข้อมูลประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านสาธารณสุข มีความเพียงพอรายละเอียดตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้านสาธารณสุข

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
4 ด้านสาธารณสุข			
4.1 ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการป้องกันโรคไข้เลือดออก และโรคเอดส์	4.07	0.78	มาก
4.2 กลุ่ม อสม. ในตำบลทับใต้ได้ฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อการพัฒนางานสาธารณสุข	4.16	0.79	มาก
4.3 เด็กอายุ 0-72 เดือนในตำบลทับใต้ได้รับอาหารเสริมเพื่อแก้ไขปัญหาภาวะโภชนาการ	4.10	0.75	มาก
4.4 ประชาชนในตำบลทับใต้มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเองและคนในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น	4.30	0.87	มากที่สุด
4.5 ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีประสิทธิภาพ	4.42	0.88	มากที่สุด
4.6 ประชาชนในหมู่บ้านมีอุปกรณ์กีฬาและเครื่องออกกำลังกายเพียงพอ	4.25	0.86	มากที่สุด
4.7 การจัดการแข่งขันกีฬาเด็ก เยาวชนและประชาชน	4.22	0.84	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.27	0.86	มากที่สุด

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ซึ่งสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษาข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยจำแนกตามเพศอายุระดับการศึกษาอาชีพรายได้ต่อเดือนและระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพศกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	ชาย		หญิง		t	Sig
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
1.ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	4.17	0.910	4.20	0.901	1.939	0.053
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	4.17	0.864	4.17	0.793	1.036	0.301
3.ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	4.05	0.948	4.14	0.892	0.738	0.461
4. ด้านสาธารณสุข	4.25	0.851	4.38	0.874	0.917	0.423
เฉลี่ย	4.16	0.833	4.22	0.798	1.346	0.179

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.7 ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมเพศชายมีค่าเฉลี่ย 4.16 และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 4.22 ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนเพศชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้าน ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและด้านสาธารณสุข

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามกลุ่มอายุ (ไม่เกิน 30 ปี, 31-45, 46-60 และ 61ปีขึ้นไป)

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1.ด้านเศรษฐกิจสังคมและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	0.69	5	0.23	1.62	0.38
	ภายในกลุ่ม	56.58	382	0.14		
	รวม	57.28	387			
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	0.59	5	0.19	1.90	0.12
	ภายในกลุ่ม	41.08	382	0.10		
	รวม	41.67	387			
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	0.87	5	0.29	2.13	0.09
	ภายในกลุ่ม	54.23	382	0.13		
	รวม	55.11	387			
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	0.67	5	0.22	2.25	0.08
	ภายในกลุ่ม	39.38	382	0.10		
	รวม	40.05	387			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	0.14	5	0.04	1.87	0.23
	ภายในกลุ่ม	23.00	382	0.05		
	รวม	23.14	387			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.8เปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำแนกตามกลุ่มอายุโดยเฉลี่ย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.87$, $Sig = 0.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (ต่ำกว่าปริญญาตรี, ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี)

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1.ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	0.66	5	0.22	1.53	0.28
	ภายในกลุ่ม	56.62	382	0.14		
	รวม	57.28	387			
2.ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	0.74	5	0.24	1.83	0.26
	ภายในกลุ่ม	40.93	382	0.10		
	รวม	41.67	387			
3.ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	0.55	5	0.18	1.34	0.11
	ภายในกลุ่ม	54.56	382	0.13		
	รวม	55.11	387			
4.ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	0.40	5	0.13	1.33	0.18
	ภายในกลุ่ม	39.65	382	0.10		
	รวม	40.05	387			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	0.34	5	0.11	1.99	0.26
	ภายในกลุ่ม	22.80	382	0.05		
	รวม	23.14	387			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.9เปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำแนกตามการศึกษา โดยเฉลี่ย พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.99$, $Sig = 0.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามอาชีพ (ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, พนักงานบริษัทเอกชน, ประกอบธุรกิจส่วนตัว,และเกษตรกร)

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1.ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	0.08	4	0.39	1.53	0.24
	ภายในกลุ่ม	57.20	383	0.14		
	รวม	57.28	387			
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	0.70	4	0.21	1.83	0.22
	ภายในกลุ่ม	40.97	383	0.10		
	รวม	41.67	387			
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	0.62	4	0.57	1.34	0.10
	ภายในกลุ่ม	54.49	383	0.10		
	รวม	55.11	387			
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	0.69	4	0.41	1.33	0.14
	ภายในกลุ่ม	39.36	383	0.12		
	รวม	40.05	387			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	0.44	4	0.31	1.84	0.32
	ภายในกลุ่ม	22.70	383	0.05		
	รวม	23.14	387			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำแนกตามอาชีพ โดยเฉลี่ย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.84$, $Sig = 0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน(ต่ำกว่า10,000 บาท, 10,001 - 20,000 บาท, 20,001 - 30,000 บาท, และสูงกว่า 30,001 บาท)

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.17	3	0.20	2.19	0.10
	ภายในกลุ่ม	56.11	384	0.14		
	รวม	57.28	387			
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	1.73	3	0.24	2.25	0.24
	ภายในกลุ่ม	39.94	384	0.09		
	รวม	41.67	387			
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	4.23	3	0.14	5.72	0.00*
	ภายในกลุ่ม	50.88	384	0.12		
	รวม	55.11	387			
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	0.65	3	0.10	3.41	0.00*
	ภายในกลุ่ม	39.40	384	0.13		
	รวม	40.05	387			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	0.94	3	0.19	2.12	0.12
	ภายในกลุ่ม	22.20	384	0.05		
	รวม	23.14	387			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกัน ($F = 2.12$, $Sig = 0.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและด้านสาธารณสุข จึงยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้รายด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	รายได้ต่อเดือน	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	ต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 4.10$)	-	0.279*-	0.043	0.075
	10,001-20,000 บาท ($\bar{X} = 3.98$)		-	0.221	0.230
	20,001-30,000 บาท ($\bar{X} = 4.02$)			-	0.186
	30,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 3.88$)				-
4. หลักการมีส่วนร่วม	ต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.99$)	-	0.258*	0.210	0.140
	10,001-20,000 บาท ($\bar{X} = 3.72$)		-	0.162	0.280
	20,001-30,000 บาท ($\bar{X} = 4.20$)			-	0.247
	30,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 4.10$)				-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำแนกตามรายได้ต่อเดือน รายด้าน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนมากกว่า ประชาชนที่มีประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่มีระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้านต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ย และรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน (ไม่เกิน 4 ปี, 4-8 ปี, 9-12 ปี, และ 13 ปีขึ้นไป)

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.13	2	0.13	1.35	0.42
	ภายในกลุ่ม	56.15	385	0.14		
	รวม	57.28	387			
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	1.57	2	0.12	1.38	0.21
	ภายในกลุ่ม	38.37	385	0.10		
	รวม	41.67	387			
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	1.42	2	0.24	1.43	0.13
	ภายในกลุ่ม	53.69	385	0.10		
	รวม	55.11	387			
4. ด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	1.15	2	0.51	1.32	0.10
	ภายในกลุ่ม	38.90	385	0.12		
	รวม	40.05	387			
เฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	1.09	2	0.21	1.73	0.22
	ภายในกลุ่ม	22.20	385	0.05		
	รวม	22.05	387			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้จำแนกตามระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน โดยเฉลี่ย พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้านต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 1.73$, $Sig = 0.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4.14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคล ในด้านต่างๆ โดยเฉลี่ย และรายด้าน

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ระยะเวลาการเป็นกรรมการ
	Sig	Sig	Sig	Sig	Sig	Sig
1. ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน	0.053	0.38	0.28	0.24	0.10	0.42
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	0.301	0.12	0.26	0.22	0.24	0.21
3. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ	0.461	0.09	0.11	0.10	0.00*	0.13
4. ด้านสาธารณสุข	0.423	0.08	0.18	0.14	0.00*	0.10
เฉลี่ย	0.179	0.23	0.26	0.32	0.12	0.22

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ยและรายด้าน จำแนกตามตัวแปร ลักษณะส่วนบุคคล สรุป ผลดังนี้

- 1.เพศ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 2.อายุ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายได้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. การศึกษา พบว่าโดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. อาชีพพบว่าโดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- 5.รายได้ต่อเดือนพบว่า โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและด้านสาธารณสุขโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
6. ระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตาม ลักษณะส่วนบุคคล ในด้านต่างๆ โดยเฉลี่ย และรายด้าน

สมมติฐานที่	ต้นแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติทดสอบ	ค่าระดับนัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	เพศ	ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	F-test	Sig	-	✓
2	อายุ	ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	F-test	Sig	-	✓
3	การศึกษา	ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	F-test	Sig	-	✓
4	อาชีพ	ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	F-test	Sig	-	✓
5	รายได้ต่อเดือน	ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	F-test	Sig	✓	-
6	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	F-test	Sig	-	✓





บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

การวิจัยในเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ได้กำหนดวัตถุประสงค์ขึ้น 2 ประการ คือ(1) ศึกษาประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ และด้านสาธารณสุข (2) เปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยจำแนกตาม เพศอายุการศึกษาอาชีพรายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 387 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยทาโรยามาเน่ (Yamane Taro, 1970, หน้า 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 387 คน โดยใช้เครื่องมือในการศึกษาจำนวน 2 ตอน กล่าวคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 มีอายุระหว่าง ระหว่าง 31-45 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 ประชาชนส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 และมีระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้านในระยะ 5-8 ปี จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 ตามลำดับ จากการศึกษาซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษา ได้ดังนี้

5.1.1 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ และด้านสาธารณสุขในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับมากทุกดัชนี โดยเฉพาะด้านสาธารณสุข ที่ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาชุมชนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ และด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน ตามลำดับ ผลการศึกษาดังรายละเอียดดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชนจากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชนพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนครัวเรือนมีการคมนาคมสะดวกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับทราบกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้านและตำบลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือเด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำจากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคเพียงพอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ ประชาชนในหมู่บ้านได้มีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ประชาชนได้รับความสะดวกด้านการคมนาคมในช่วงฤดูฝนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านสาธารณสุข จากการวิเคราะห์ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ด้านสาธารณสุข ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีประสิทธิภาพมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ ประชาชนในตำบลทับใต้มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเอง และคนในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการป้องกันโรคไข้เลือดออก และโรคเอดส์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากตามลำดับ

5.1.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน มีรายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ โดยเฉลี่ยและรายด้าน จำแนกตามตัวแปร ลักษณะส่วนบุคคล สรุป ผลดังนี้

1. เพศ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. อายุ พบว่า โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือด้านหลักความโปร่งใสและด้านหลักการมีส่วนร่วมโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
3. การศึกษา พบว่าโดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. อาชีพพบว่าโดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. รายได้ต่อเดือนพบว่า โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกันคือด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและด้านสาธารณสุขโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
6. ระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีประสิทธิภาพมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคเพียงพอดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนครุฑเรือนมีการคมนาคมสะดวก และได้รับเงินอุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอกำแพงหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผู้ศึกษาจะขออภิปรายผลตามประเด็น ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อภิปรายผลดังนี้

5.2.1.1 ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชนพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากรองลงมาคือการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.1.2 ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานผลการศึกษาพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนครุฑเวียนมีการคมนาคมสะดวกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับทราบกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้านและตำบลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือเด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

5.2.1.3 ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ในด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ผลการศึกษาพบว่าพบว่ามีภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคเพียงพอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ ประชาชนในหมู่บ้านได้มีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ประชาชนได้รับความสะดวกด้านการคมนาคมในช่วงฤดูฝนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

5.2.1.4 ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ในด้านสาธารณสุขผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีประสิทธิภาพมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ ประชาชนในตำบลทับใต้มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเองและคนในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการป้องกันโรคไข้เลือดออก และโรคเอดส์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสุภาวดี ติมีนทร (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี” ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ระดับภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรีโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และหลักการ และกระบวนการวางแผน ด้านการรับรู้ข่าวสารในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นอื่นๆ กรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน มีภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และหลักการและกระบวนการวางแผน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกรรมการ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม และการได้รับการฝึกอบรมความรู้ แตกต่างกัน มีภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ และหลักการและกระบวนการวางแผน ไม่แตกต่างกัน กรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการฝึกอบรมความรู้ มีผลทำให้ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการรับรู้ข่าวสาร ในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นและอื่นๆ ของกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม แตกต่างกัน มีภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการรับรู้ข่าวสารในเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.2.2.1 จำแนกตามเพศ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสัมฤทธิ์สุขสงค์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์” พบว่า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับต่ำซึ่งเทือน ทองแก้ว (2551) ให้ความสำคัญว่า ผู้บริหารถือเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อองค์กรหรือหน่วยงาน เป็นผู้รับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร ผู้บริหารที่เฉลียวฉลาดบริหารงานเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีกลยุทธ์ที่ดี ย่อมได้เปรียบกว่าองค์กรที่มีผู้บริหารที่มีความสามารถน้อยกว่า การพัฒนาตนเองของนักบริหารจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อจะได้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เต็มกำลัง เต็มความสามารถ ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรต่อไป พนักงานส่วนตำบลระดับผู้บริหารในเขตจังหวัดสมุทรปราการที่มีรายได้เงินเดือน, วุฒิการศึกษา, ประสบการณ์การทำงาน, ตำแหน่ง, ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยแรงจูงใจต่างกันมีประสิทธิผลการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

5.2.2.2 จำแนกตามกลุ่มอายุ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตามอายุ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาจිරพันธ์ ธมมปสฎฐ์ (นาประเสริฐ)(2554)** ทำการศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลภายใต้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางชะแยง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี” พบว่า คุณลักษณะบุคคลได้แก่ เพศ, รายได้เงินเดือน, วุฒิการศึกษา, ประสบการณ์การทำงาน, ตำแหน่ง, ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยแรงจูงใจต่างกันมีประสิทธิผลการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่คุณลักษณะส่วนบุคคลทางด้านอายุต่างกันมีประสิทธิผลการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามระเบียบกฎหมายกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลระดับผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามระเบียบกฎหมาย มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดย Good. C.V. (1973) ได้อธิบายว่า ความรู้ เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่างๆ

5.2.2.3 จำแนกตามการศึกษา ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยเฉลี่ยและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปิ่นพร ชาววัง (2554)** ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี” พบว่า เพศ อายุการติดต่อกับเทศบาลและการเป็นกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคือ เพศชายมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ประชาชนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่มีอายุ 39 ปีลงมา ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่มาอาชีพ รับจ้าง เกษตร ประมง ค้าขายและอื่นๆ ประชาชนที่เคยติดต่อกับเทศบาลและประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม สอนระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเทศบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

5.2.2.4 จำแนกตามอาชีพ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุรรัตน์ กณพันธ์ (2556)** ได้กล่าวถึง “ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนเอกชนของวัด :กรณีศึกษาโรงเรียนวัดใหม่กรงทอง จังหวัดปราจีนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนของวัดใหม่กรงทอง จังหวัดปราจีนบุรี ด้านปัจจัยส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารด้านผู้บริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ปัจจัยด้านมนุษย์สัมพันธ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ และปัจจัยด้านบุคลากร ตามลำดับประสิทธิผลด้านครูผู้สอน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มากที่สุด รองลงมาได้แก่

ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ ประสิทธิภาพด้านผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน มากที่สุดรองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอนและ ปัจจัยด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ตามลำดับ

5.2.2.5 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการ พัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า โดยเฉลี่ยไม่ แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความแตกต่างกัน คือ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและด้าน สาธารณสุขโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของวรเทพ เชื้อเจ็ดองค์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การเทศบาลตำบลหางดงและเทศบาลตำบลสันทรายหลวง จังหวัด เชียงใหม่” โดยใช้ปัจจัยด้าน ลักษณะขององค์การ สภาพแวดล้อม พนักงาน และนโยบายการบริหาร เปรียบเทียบประสิทธิผลระหว่าง 2 เทศบาล พบว่าประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลหางดงมี ประสิทธิภาพการดำเนินงานรวมสูงกว่า และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่การได้รับความร่วมมือจาก หน่วยงานภายนอก บรรยากาศในการทำงาน และความสามารถของเทศบาลตำบลในการนำเอา เทคโนโลยีมาใช้ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินของทั้งสองเทศบาล

5.2.2.6 จำแนกตามระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จำแนกตามระยะเวลาการเป็น กรรมการหมู่บ้าน พบว่า โดยเฉลี่ยและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05จึงปฏิเสธ สมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา งานสุจริต(2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มี ผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสันป่าตอง จำกัด จังหวัดเชียงใหม่” พบว่า การดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสันป่าตอง จำกัด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง โดย ปัจจัยที่มีผล ต่อประสิทธิผลคือ ลักษณะของพนักงานด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการสหกรณ์ ความรู้สึก ผูกพันต่อสหกรณ์ ความชัดเจนและการยอมรับบทบาทของตน และการใช้นโยบายการบริหาร ของ สหกรณ์ด้านการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน การจัดหาและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การ ติดต่อสื่อสารภาวะผู้นำและการตัดสินใจ การปรับตัว และการริเริ่มสิ่งใหม่

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับที่มาก โดยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เมื่อการพัฒนา ชุมชนมีประสิทธิภาพ จะทำให้ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ทั้งใน ด้านเศรษฐกิจสังคมและชุมชน ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ และด้านสาธารณสุขจะมี

ประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ จึงควรดำเนินการดังนี้

5.3.1.1 ผู้นำชุมชนท้องถิ่นควรตระหนักในความสำคัญของการจัดลำดับความต้องการของชุมชนและสมาชิกในชุมชนเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างถูกต้องเป็นลำดับขั้นตอนมีการนำหลักวิชาการและประสบการณ์ของสมาชิกในชุมชนเข้ามาร่วมแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ

5.3.1.2 ควรส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของสังคมเศรษฐกิจวัฒนธรรมและปัญหาในชุมชน

5.3.1.3 มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาของชุมชนเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรอบคอบโดยใช้หลักทางวิชาการและประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งให้มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาอย่างชัดเจน

5.3.1.4 มีการวิเคราะห์ปัญหาที่แก้ไขแล้วและนำแนวทางไปสู่การแก้ไขปัญหาอื่นๆได้

5.3.1.5 ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน

5.3.1.6 ควรจัดให้มีการตรวจสอบข้อบกพร่องของวิธีการดำเนินงานก่อนการปฏิบัติงานตามโครงการ

5.3.1.7 ในการประชุมแต่ละครั้งควรมีการบันทึกและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ

5.3.1.8 ควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานตามโครงการให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ

5.3.1.9 ควรทบทวนปัญหาและอุปสรรคเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแผนการดำเนินงานและโครงการอื่นๆ

5.3.1.10 คัดบุคคลเพื่อจัดอบรมในการส่งเสริมความเป็นผู้นำท้องถิ่นของชุมชนเพื่อการพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการพัฒนาชุมชน

5.3.1.11 เปิดโอกาสให้เยาวชนและผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

5.3.1.12 การจ้างงานเพื่อดำเนินงานในกิจกรรมด้านต่างๆควรพิจารณาจากคนในชุมชนเป็นอันดับแรก

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นนี้กับชุมชนอื่นๆของกรุงเทพมหานครหรือชุมชนอื่นๆในเขตต่างจังหวัดที่มีบริบทใกล้เคียงกันเพื่อเป็นการสนับสนุนในผลการวิจัยนี้

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในตำบลทับใต้หรือชุมชนอื่นๆในเชิงคุณภาพอีกระดับหนึ่งเพื่อความน่าเชื่อถือและได้ข้อมูลในเชิงลึก

5.3.2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไปทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นในระดับอำเภอหรือจังหวัดที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน



บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2547). *คู่มือการปฏิบัติงานพัฒนาชุมชนสำหรับนักพัฒนากร*. กรุงเทพมหานคร: กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย.
- กรมการปกครอง. (2554). *กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น.
- กรมการศาสนา. (2553). *หลักการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กาญจนา บุญยัง. (2547). *ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กาญจนา งานสุจริต. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรสันป่าตอง จำกัด จังหวัดเชียงใหม่*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- เกรียงศักดิ์ วงศ์สุกรม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- เจนยุทธ์ อุ่นเจริญทิวสิน. (2555). *ปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์*. นิติศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- จตุพลดวงจิต. (2554). *การกระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาการถ่ายโอนอำนาจของอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาให้กับเทศบาลนครศรีอยุธยา*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ดิเรก ฤกษ์ห่วย. (2558). *ลักษณะของชุมชนในสังคมไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทองหล่อ เดชไทย. (2540). *ภาวะผู้นำเพื่อการบริหารสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธินิตา ฐิติภากร. (2556). *การศึกษาเปรียบเทียบความโปร่งใสการบริหารงานของเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครปฐม*. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- ประเวศ วะสี. (2542). *เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม*. กรุงเทพมหานคร: หมอชาวบ้าน.
- ปิ่นไพร ชาววัง. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษากรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี*. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต).(2553). *พุทธศาสตร์พระพุทธศาสนากับการพัฒนาประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง.
- พระมหาวิเชียร ชาญณรงค์.(2557). *บทบาทพระสงฆ์ในการนำหลักธรรมมาใช้ทำกิจกรรมงานพัฒนาชุมชน เพื่อ ลด ละ เลิก อบายมุข: ศึกษาเฉพาะกรณีพระครูศีลาจาราภรณ์*. พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระมหาจිරพันธ์ ธมมปสฺสุโฐ (นาประเสริฐ). (2554). *ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลภายใต้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางชะแยง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2531). *ทฤษฎีองค์การสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิภพ วังเงิน. (2547). *พฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.
- ไพฑูรย์ เครือแก้ว.(2548). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภารการพิมพ์.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม. (2554). *การพัฒนาชุมชนแบบผสมผสานแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภาณุพล ภูเขา.(2554). *ทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลบางเพ็ญ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ*. รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ราชบัณฑิตสถาน.(2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รพีแสงผ่อง. (2557). *กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลของกรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี*. รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2549). *การบริหารองค์การภาครัฐ*. (พิมพ์ครั้งที่ 1).นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2536). *การบริหารงานพัฒนาชนบท การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาสภาตำบล: สาเหตุและแนวทางแก้ไข*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอ เดียนส์ไตร์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2549). *แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ การประยุกต์และการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมใจ ลักษณะ. (2552). *การพัฒนาองค์กรชาวบ้านให้เข้มแข็ง*. สถาบันวิจัยและพัฒนา. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุเมธ ชัยเลิศวณิชกุล. (2542). *การวางแผนและการติดตามผลลัพธ์การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- สุเทพ เชาวลิต. (2552). *การบริหารงานและการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุภาวดี ติมีนพระ. (2554). *ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอโพธารามจังหวัดราชบุรี*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- สุพจน์ ทรายแก้ว. (2555). *ความรู้ทั่วไปของการพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2551). *การพัฒนาชุมชน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สัมฤทธิ์สุขสงค์ (2555). *ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์*. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เสนีย์ จุ้ยโต. (2548). *การบริหารนวัตกรรมแนวใหม่*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2546). *พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาการศึกษาดินแดน.
- สัมฤทธิ์สุขสงค์. (2555). *ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้. (2558). *คู่มือการปฏิบัติงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ 2559*. องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้. ประจวบคีรีขันธ์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้. (2559). *แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559 – พ.ศ. 2561) องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้. ประจวบคีรีขันธ์.
- อภิชัย พันธุ์เสน. (2553). *การพัฒนาชุมชนเชิงปฏิบัติการ*. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์.
- Yamane Taro. (1970). *Statistic: An Introductory Analysis*. Tokyo: Harper International Edition.











ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี



ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม**เรื่อง ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 55 ข้อ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

วิไลวรรณ พ่วงทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียว

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	ระดับประสิทธิผล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน					
1. สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรี					
2. ฝึกอบรมกลุ่มอาชีพในตำบล					
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส					
4. อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้					
5. สร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มกิจการเกษตร					
6. ศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจชุมชน					
7. การสนับสนุนการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ					
8. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ					
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาดถนน คริวเรือนมีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มขึ้น					
2. ประชาชนภายในหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง					
3. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้าย ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนที่สัญจรไปมาได้รู้จัก เส้นทางเข้าหมู่บ้านเพียงใด					
4. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้าย ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้ รับทราบกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้านและตำบลเพียงใด					
5. เด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกาย และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอ					
6. ประชาชนในตำบลทับใต้มีลานกีฬาเอนกประสงค์ไว้ออกกำลังกาย อย่างเพียงพอ					
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ					
1. ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค เพียงพอ					
2. ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรเพียงพอ					

ประสิทธิผลการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้	ระดับประสิทธิผล				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ประชาชนในหมู่บ้านได้มีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภค อย่างเพียงพอ					
4. ประชาชนได้รับความสะดวกด้านการคมนาคมในช่วงฤดู ฝนเพียงพอ					
5. ประชาชนในหมู่บ้านมีบ่อน้ำบาดาลใช้ในการอุปโภค บริโภค เมื่อถึงหน้าแล้งเพียงพอ					
6. การแจกจ่ายน้ำให้ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ใน การอุปโภค บริโภคในหน้าแล้งมีประสิทธิผลเพียงพอ					
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านสาธารณสุข					
1. ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการป้องกันโรค ไข้เลือดออกและโรคเอดส์อย่างทั่วถึง					
2. กลุ่ม อสม. ในตำบลทับใต้ได้ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อการพัฒนางานสาธารณสุข					
3. เด็กอายุ 0-72 เดือนในตำบลทับใต้ได้รับอาหารเสริมเพื่อ แก้ไขปัญหามภาวะโภชนาการ					
4. ประชาชนในตำบลทับใต้มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ ของตนเองและคนในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น					
5. ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุข ที่ดีและมีประสิทธิภาพ					
6. ประชาชนในหมู่บ้านมีอุปกรณ์กีฬาและเครื่องออกกำลังกาย เพียงพอ					
7. การจัดการแข่งขันกีฬาเด็ก เยาวชนและประชาชน					

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัยและตรวจค่าความเที่ยงตรง



ค่าความเชื่อมั่น Reliability โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค จากโปรแกรม SPSS
 ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.981	55

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	80.2667	339.582	.317	.935
a2	81.2000	315.131	.741	.930
a3	81.1667	313.592	.785	.929
a4	81.2333	318.944	.730	.930
a5	81.3667	312.585	.733	.930
b1	81.1667	313.592	.785	.929
b2	81.2333	318.944	.730	.930
b3	81.3667	312.585	.733	.930
b4	80.6000	321.834	.708	.931
b5	81.3333	338.713	.377	.935
c1	81.3000	334.217	.367	.935
c2	80.5333	350.671	.013	.938
c3	80.6333	329.895	.649	.932
c4	80.6000	337.972	.379	.935
c5	80.7667	345.082	.128	.938
c7	80.8000	339.959	.333	.935
c8	80.7000	338.631	.303	.936
d1	80.6000	321.834	.708	.931
d2	81.1667	313.592	.785	.929
d3	81.2333	318.944	.730	.930
d4	81.3667	312.585	.733	.930
d5	80.6000	321.834	.708	.931

การทดสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรื่อง ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของ
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)
ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 55 ข้อ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็น
ภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

วิไลวรรณ พ่วงทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์



แบบสอบถาม ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสมในช่องข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 30 ปี

2. 31 - 45 ปี

3. 46 - 60 ปี

4. 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ปริญญาตรี

3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

1. ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

2. พนักงานบริษัท

3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว

4. เกษตรกร

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ไม่เกิน 10,000 บาท

2. 10,001-20,000 บาท

3. 20,001-30,000 บาท

4. สูงกว่า 30,001 บาท ขึ้นไป

6. ประเภทอาชีพที่ชำระ

1. ไม่เกิน 4 ปี

2. 5 - 8 ปี

3. 9 - 12 ปี

4. 13 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ตามความคิดเห็นของท่าน และเพิ่มเติมข้อเสนอแนะถ้าท่านเห็นว่าควรปรับปรุง

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน				
1. สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรี			✓	
2. ฝึกอบรมกลุ่มอาชีพในตำบล			✓	
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส			✓	
4. อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้			✓	
5. สร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มกิจการเกษตร			✓	
6. ศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจชุมชน			✓	
7. การสนับสนุนการทำป๋ยหมักชีวภาพ			✓	
8. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ			✓	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน				
1. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนนครุวีเรือนมีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มขึ้น			✓	
2. ประชาชนภายในหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง			✓	
3. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนที่สัญจรไปมาได้รู้จักเส้นทางเข้าหมู่บ้านเพียงใด			✓	
4. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับทราบกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้านและตำบลเพียงใด			✓	
5. เด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอ			✓	
6. ประชาชนในตำบลทับใต้มีลานกีฬาเอนกประสงค์ไว้ออกกำลังกายเพียงพอ			✓	

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ				
1. ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค เพียงพอ			✓	
2. ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการเกษตรเพียงพอ			✓	
3. ประชาชนในหมู่บ้านได้มีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอ			✓	
4. ประชาชนได้รับความสะดวกด้านการคมนาคมในช่วงฤดูฝนเพียงใด			✓	
5. ประชาชนในหมู่บ้านมีบ่อน้ำตื้นใช้ในการอุปโภค บริโภค เมื่อถึงหน้าแล้งเพียงพอ			✓	
6. การแจกจ่ายน้ำให้ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค บริโภคในหน้าแล้งมีประสิทธิผลเพียงใด			✓	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านสาธารณสุข				
1. ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการป้องกันโรคไข้เลือดออก และโรคเอดส์อย่างทั่วถึง			✓	
2. กลุ่ม อสม. ในตำบลทับใต้ได้ฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อการพัฒนาทางสาธารณสุข			✓	
3. เด็กอายุ 0-72 เดือนในตำบลทับใต้ได้รับอาหารเสริมเพื่อแก้ไขปัญหภาวะโภชนาการ			✓	
4. ประชาชนในตำบลทับใต้มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเองและคนในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น			✓	
5. ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีประสิทธิภาพ			✓	
6. ประชาชนในหมู่บ้านมีอุปกรณ์กีฬาและเครื่องออกกำลังกายเพียงพอ			✓	
7. การจัดการแข่งขันกีฬาเด็ก เยาวชนและประชาชน			✓	

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ
ตำแหน่งงาน
หน่วยงาน
วุฒิการศึกษา
วันที่

↓
นางอภิญญาพร สอนหมั่น
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
ประถมศึกษา
ปทุมธานี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การทดสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรื่อง ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของ
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)
ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 55 ข้อ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็น
ภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

วิไลวรรณ พ่วงทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์



ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อความ กับวัตถุประสงค์ตามความคิดเห็นของท่าน และเพิ่มเติมข้อเสนอแนะถ้าท่านเห็นว่าควรปรับปรุง

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน				
1. สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรี			✓	
2. ฝึกอบรมกลุ่มอาชีพในตำบล			✓	
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส			✓	
4. อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้			✓	
5. สร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มกิจการเกษตร			✓	
6. ศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจชุมชน			✓	
7. การสนับสนุนการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ			✓	
8. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ			✓	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน				
1. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนน คริวเรือนมีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มขึ้น			✓	
2. ประชาชนภายในหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง			✓	
3. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนที่สัญจรไปมาได้รู้จักเส้นทางเข้าหมู่บ้านเพียงใด			✓	
4. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับทราบกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้านและตำบลเพียงใด			✓	
5. เด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกาย และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอ			✓	
6. ประชาชนในตำบลทับใต้มีลานกีฬาเอนกประสงค์ไว้ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ			✓	

การทดสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรื่อง ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับการทำวิจัยเพื่อทำรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของ
หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)
ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย และระยะเวลาการเป็นกรรมการหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 55 ข้อ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ศึกษานี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลจะเสนอเป็น
ภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ได้ให้คำตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง หวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี

วิไลวรรณ พ่วงทอง

นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์



แบบสอบถาม ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสมในช่องข้อเสนอแนะ

	ข้อเสนอแนะ
<p>1. เพศ</p> <p>1. <input checked="" type="checkbox"/> ชาย</p> <p>2. <input type="checkbox"/> หญิง</p>	
<p>2. อายุ</p> <p>1. <input type="checkbox"/> ไม่เกิน 30 ปี</p> <p>2. <input type="checkbox"/> 31 - 45 ปี</p> <p>3. <input checked="" type="checkbox"/> 46 - 60 ปี</p> <p>4. <input type="checkbox"/> 61 ปีขึ้นไป</p>	
<p>3. ระดับการศึกษา</p> <p>1. <input type="checkbox"/> ต่ำกว่าปริญญาตรี</p> <p>2. <input type="checkbox"/> ปริญญาตรี</p> <p>3. <input checked="" type="checkbox"/> สูงกว่าปริญญาตรี</p>	
<p>4. อาชีพ</p> <p>1. <input checked="" type="checkbox"/> ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ</p> <p>2. <input type="checkbox"/> พนักงานบริษัท</p> <p>3. <input type="checkbox"/> ประกอบธุรกิจส่วนตัว</p> <p>4. <input type="checkbox"/> เกษตรกร</p>	
<p>5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน</p> <p>1. <input type="checkbox"/> ไม่เกิน 10,000 บาท</p> <p>2. <input type="checkbox"/> 10,001-20,000 บาท</p> <p>3. <input type="checkbox"/> 20,001-30,000 บาท</p> <p>4. <input checked="" type="checkbox"/> สูงกว่า 30,001 บาท ขึ้นไป</p>	
<p>6. ประเภทอาชีพที่ชำระ</p> <p>1. <input type="checkbox"/> ไม่เกิน 4 ปี</p> <p>2. <input type="checkbox"/> 5 - 8 ปี</p> <p>3. <input type="checkbox"/> 9 - 12 ปี</p> <p>4. <input checked="" type="checkbox"/> 13 ปีขึ้นไป</p>	

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับคะแนนความสอดคล้องระหว่างข้อความ กับวัตถุประสงค์ตามความคิดเห็นของท่าน และเพิ่มเติมข้อเสนอแนะถ้าท่านเห็นว่าควรปรับปรุง

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชน				
1. สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสตรี			✓	
2. ฝึกอบรมกลุ่มอาชีพในตำบล			✓	
3. พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส			✓	
4. อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลทับใต้			✓	
5. สร้างความเข้มแข็งแก่กลุ่มกิจการเกษตร			✓	
6. ศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจชุมชน			✓	
7. การสนับสนุนการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ			✓	
8. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ			✓	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน				
1. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงและบำรุงรักษาถนน คริวเรือนมีการคมนาคมสะดวก รวดเร็วเพิ่มขึ้น			✓	
2. ประชาชนภายในหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง			✓	
3. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนที่สัญจรไปมาได้รู้จักเส้นทางเข้าหมู่บ้านเพียงใด			✓	
4. หลังดำเนินโครงการก่อสร้างปรับปรุงอาคารและป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับทราบกิจกรรมต่าง ๆ ของหมู่บ้านและตำบลเพียงใด			✓	
5. เด็กและเยาวชนในตำบลทับใต้มีสนามฟุตบอลไว้ออกกำลังกาย และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอ			✓	
6. ประชาชนในตำบลทับใต้มีลานกีฬาเอนกประสงค์ไว้ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ			✓	

ข้อความ	คะแนน IOC			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ				
1. ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค เพียงพอ			✓	
2. ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการเกษตรเพียงพอ			✓	
3. ประชาชนในหมู่บ้านได้มีน้ำประปาใช้อุปโภค-บริโภคอย่างเพียงพอ			✓	
4. ประชาชนได้รับความสะดวกด้านการคมนาคมในช่วงฤดูฝนเพียงใด			✓	
5. ประชาชนในหมู่บ้านมีบ่อน้ำตื้นใช้ในการอุปโภค บริโภคเมื่อถึงหน้าแล้งเพียงพอ			✓	
6. การแจกจ่ายน้ำให้ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค บริโภคในหน้าแล้งมีประสิทธิผลเพียงใด			✓	
ประสิทธิผลการพัฒนาด้านสาธารณสุข				
1. ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการป้องกันโรคไข้เลือดออกและโรคเอดส์อย่างทั่วถึง			✓	
2. กลุ่ม อสม. ในตำบลทับใต้ได้ฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อการพัฒนาทางสาธารณสุข			✓	
3. เด็กอายุ 0-72 เดือนในตำบลทับใต้ได้รับอาหารเสริมเพื่อแก้ไขปัญหามะเร็งปากช่อง			✓	
4. ประชาชนในตำบลทับใต้มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเองและคนในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น			✓	
5. ประชาชนในตำบลทับใต้ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขที่ดีและมีประสิทธิภาพ			✓	
6. ประชาชนในหมู่บ้านมีอุปกรณ์กีฬาและเครื่องออกกำลังกายเพียงพอ			✓	
7. การจัดการแข่งขันกีฬาเด็ก เยาวชนและประชาชน			✓	

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ
ตำแหน่งงาน
หน่วยงาน
วุฒิการศึกษา
วันที่

๑๙.
นักพัฒนาคอมพิวเตอร์
อ.สุภัทราภรณ์ อ.สุภัทราภรณ์
ม.ศิลปศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี





ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	วิไลวรรณ พวงทอง
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	17 หมู่ 13 ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	การจัดการทั่วไป (แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2549	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ.2552 – 2554	ตำแหน่ง เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ.2556 - 2559	ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2559-ปัจจุบัน	ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ สถานที่ทำงาน องค์การบริหารส่วนตำบลทับใต้ ตำบลทับใต้ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์